

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 01-2025

HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“CÙNG NHAU LOAN BÁO TIN MỪNG”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2025)

THÁNG 01-2025
PM. CAO HUY HOÀNG

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgyrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 01-2025

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH “CÙNG NHAU LOAN BÁO TIN MỪNG” (Trích Thư Chung HĐGM VN -2025)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-12-2025

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
THƯ MỤC VỤ 2025
GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA
“CÙNG NHAU LOAN BÁO TIN MỪNG”

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các Giám mục thuộc 27 giáo phận, tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2024 tại Trung tâm Thánh Mẫu Tàpao giáo phận Phan Thiết, từ ngày 16 đến ngày 20 tháng 9 năm 2024, xin gửi tới anh chị em lời chào thân ái và cầu chúc bình an.

Như anh chị em đã biết, những ngày vừa qua siêu bão Yagi đã đổ bộ và tàn phá dữ dội một số tỉnh miền Bắc nước ta, cướp đi bao sinh mạng, nhiều người bị thương và mất tích, nhà cửa hoa màu bị cuốn trôi để lại hậu quả nặng nề. Đây là thử thách khắc nghiệt của thiên nhiên nhưng đồng thời cũng là lời kêu gọi tinh thần tương thân tương ái, chia sẻ từ cộng đồng, trong nước và ngoài nước. Chúng tôi rất cảm kích khi thấy mọi người, mọi nơi, đồng bào không phân biệt lương giáo đã hưởng ứng nhanh chóng, nhiệt tình đóng góp hỗ trợ cấp thiết cho các nạn nhân. Trong những ngày này, chúng tôi muốn biểu lộ sự gần gũi và cầu nguyện cho các nạn nhân đã qua đời được hưởng phúc bình an, các gia đình mất mát người thân được an ủi tinh thần và mau chóng khôi phục lại cuộc sống bình thường.

Bên cạnh đó, cùng với anh chị em, chúng tôi tạ ơn Thiên Chúa vì Ngài luôn yêu thương quê hương và Hội Thánh Việt Nam. Giữa cuộc đời còn nhiều gian nan thử thách, Chúa luôn ban tràn đầy ân sủng cho những ai yêu mến Ngài.

Trong thời gian Hội nghị, với ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần, chúng tôi đã cầu nguyện, chia sẻ nhằm đưa ra định hướng mục vụ cho Hội Thánh tại Việt Nam trong năm 2025, là năm “Cùng nhau loan báo Tin Mừng”. Đây là chủ đề thứ ba, trong lộ trình ba năm mà Đại hội của Hội đồng Giám mục năm 2022 đã xác định. Loan báo Tin Mừng là lệnh truyền của Đấng Cứu

thế: “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28,19). Công đồng Vaticanô II đã khẳng định: “Tự bản tính, Hội Thánh lý hành là truyền giáo” (Ad gentes 2). Năm 2025 cũng là Năm Thánh thường lệ, kỷ niệm 1700 năm Công đồng Nicêa, là Công đồng đại kết đầu tiên. Đây là cơ hội quan trọng để cụ thể hóa mô hình hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Hai năm qua chúng ta đã cố gắng “cùng cố sự hiệp thông” và “thúc đẩy tham gia vào đời sống Giáo hội”, nay chúng ta cùng hướng tới sứ vụ căn bản của người tín hữu. Đó là việc đến với người xa Chúa và những anh chị em chưa biết Chúa, để nói với họ về Ngài.

Đức Thánh Cha Phanxicô đã chọn khẩu hiệu cho Năm Thánh 2025 là “Những người hành hương của hy vọng”. Khi cùng nhau loan báo Tin Mừng, chúng ta làm chứng cho niềm hy vọng Kitô giáo, niềm “hy vọng không làm thất vọng” (Rm 5,5). Đức Thánh Cha mong ước Năm Thánh là một thời điểm gặp gỡ Chúa Giêsu cách sống động và cá vị, Người là “cánh cửa” ơn cứu độ (x. Ga 10,7.9), là “niềm hy vọng của chúng ta” (1Tm 1,1). Trong bối cảnh thế giới đầy xung đột, bạo loạn và chiến tranh leo thang, việc loan báo niềm hy vọng nơi Đức Kitô càng trở nên cấp thiết.

Trong Năm Thánh Hy vọng của Hội Thánh hoàn vũ, và năm “Cùng nhau loan báo Tin Mừng” của Hội Thánh tại Việt Nam, chúng tôi đề nghị những thực hành như sau:

1. Hành hương cầu nguyện. Đức Thánh Cha cho biết sẽ có những cuộc hành hương được thực hiện vào năm tới tại Rôma. Các Giám mục giáo phận sẽ chỉ định các điểm hành hương tại mỗi giáo phận. Những cuộc hành hương đi liền với bí tích Hòa giải là điểm khởi đầu của con đường hoán cải đích thực. Xin các linh mục hãy sẵn sàng và mau mắn cử hành bí tích Hòa giải để Dân Chúa tìm thấy niềm hy vọng nơi Lòng Thương xót của Chúa.

2. Loan báo Tin Mừng từ gia đình. Mỗi cá nhân, mỗi gia đình hãy nhiệt thành sống và làm chứng cho Tin Mừng, với những gợi ý như sau:

- Trong gia đình, các thành viên sống yêu thương, quan tâm và liên đới với nhau hơn, đặc biệt quan tâm đến việc giáo dục đức tin cho người trẻ.

- Gia đình sống thân thiện, bác ái với anh chị em thuộc các tín ngưỡng, tôn giáo khác.

- Giữa các gia đình và cộng đoàn, cần nỗ lực giao hòa, tha thứ, tha “nợ” cho nhau, vì dấu chỉ hy vọng đầu tiên của Năm Thánh toàn xá là bầu khí hài hòa, bình an.

3. Cổ võ việc sử dụng các phương tiện truyền thông kỹ thuật số cách sáng tạo và hữu hiệu để loan báo Tin Mừng. Môi trường kỹ thuật số là một “lục địa” mênh mông cần người môn đệ Chúa Kitô tham gia tích cực xây dựng không những về mặt văn hóa - xã hội nhưng còn để xây dựng Nước Trời ở trần gian. Chúng ta cần sử dụng phương tiện này cách thận trọng và khôn ngoan, luôn lưu ý bảo vệ giá trị sự thật và sự thiện trong tinh thần bác ái, phát huy tối đa những thuận lợi của phương tiện kỹ thuật số để học hỏi và loan truyền chân lý đức tin và Lời Chúa.

4. Khai dậy ý thức truyền giáo nơi các cộng đoàn anh chị em di dân. Các giáo xứ có nhiều anh chị em rời quê hương, cần chuẩn bị chu đáo cho họ hành trang đức tin, đức cậy, đức mến, và lòng nhiệt thành truyền giáo tại môi trường họ đến. Các giáo xứ có nhiều người di dân đến sinh sống, cần có những nâng đỡ cụ thể, giúp họ hội nhập và sống tinh thần truyền giáo.

5. Chia sẻ ơn gọi thừa sai. Giữa các cộng đoàn Hội Thánh địa phương, trong nước cũng như ở nước ngoài, cần có sự chia sẻ ơn gọi thừa sai. Đó là một cách thể hiện cụ thể tinh thần Hội

Thánh hiệp hành thừa sai. Ước mong các linh mục, chủng sinh, tu sĩ sẵn sàng dấn thân cho công cuộc loan báo Tin Mừng như nhiều dòng tu đã thực hiện.

Anh chị em thân mến,

Trên đây là những đề nghị cụ thể, nhằm giúp Dân Chúa tại Việt Nam cộng tác hữu hiệu vào sứ mạng loan báo Tin Mừng, đồng thời hiệp thông với Hội Thánh hoàn vũ để lan toả niềm hy vọng Kitô giáo đến với đồng bào Việt Nam chúng ta.

Chiêm nghiệm về Dân Chúa lữ hành, đức Hồng y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã viết:

“Trên đường hy vọng suốt 2000 năm nay, tình thương Chúa như một lượn sóng, đã lôi cuốn bao người lữ hành. Họ đã yêu Chúa với một mối tình sống động, thể hiện qua tư tưởng, lời nói, việc làm, với một tâm hồn mạnh hơn mọi cám dỗ, mạnh hơn mọi đau khổ, hơn cả sự chết, họ đã là lời Chúa ở trần gian. Đời họ là một cuộc cách mạng, đổi mới cục diện của Hội thánh”[1].

Lời ấy giúp chúng ta thêm hăng hái bước đi trên nẻo đường hy vọng để cùng nhau loan báo Tin Mừng.

Hội nghị đã kết thúc trong niềm vui chia sẻ với giáo phận Phan Thiết mừng Kim Khánh thành lập giáo phận.

Nguyện xin Đức Mẹ Tàpao, thánh Giuse và các thánh Tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta, để chúng ta trở nên chứng nhân của niềm hy vọng trong thế giới hôm nay. Chúc anh chị em luôn bình an, thánh thiện và hạnh phúc.

Trung tâm Thánh Mẫu Tàpao, ngày 20 tháng 9 năm 2024.

TỔNG THƯ KÝ

(đã ấn ký)

Giám mục Giuse Đỗ Mạnh Hùng

CHỦ TỊCH

(đã ấn ký)

Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng

01/01 THỨ TƯ ĐỨC MARIA MẸ THIÊN CHÚA

Ds 6,22-27; GI 4,4-7; Lc 2,16-21.

THIÊN CHÚA KHIÊM NHƯỜNG VÀ YÊU THƯƠNG “*Ngự i ta gọi tên Ngự i là Giêsu*”

Đức Giêsu là Con Thiên Chúa làm người. Ngài là Thiên Chúa thật và là người thật. Ngài có thiên tính và nhân tính: Hai bản tính ấy không thể tách biệt nhau trong Một ngôi vị duy nhất là Ngôi Lời. Vì thế, không thể nói Đức Maria chỉ là Mẹ của nhân tính Đức Giêsu mà thôi, vì như thế là tách lìa nhân tính của Đức Giêsu khỏi thiên tính của Ngài. Công đồng Êphêsô (năm 431) đã xác định: Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa vì là Mẹ của một Ngôi Lời nhập thể duy nhất với thiên tính và nhân tính không thể tách biệt nhau. (*Nhịp sống Tin Mừng số 01(01-2017)*).

Khi định tín tín điều “Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa”, hẳn là Giáo Hội đã được ơn mạc khải một điều huyền nhiệm, không phải chỉ về “tên gọi” hay “chức danh” của Đức Maria, mà đích thực là về ơn tiền định của Mẹ trong kế hoạch Thiên Chúa cứu rỗi nhân loại. Hơn thế nữa, tín điều “Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa” là thông điệp gửi toàn thể nhân loại về “Đức Khiêm Nhường và Tình Yêu Thương tuyệt đối của Thiên Chúa”. Thiên Chúa dựng nên con người, và con người gọi Thiên Chúa là Cha, nhưng vì con người bất tuân Thiên Chúa, nên Thiên Chúa phải hạ mình xuống đến cùng thấp để làm Con của một con người, một người nữ mà Người đã hứa ngay thoát đầu sáng thế, khi nói với Con Rắn: “*Một Ngự i Nữ sẽ đạp giập đầu mi*”. Đức Maria được làm Mẹ Thiên Chúa, là hồng ân bởi lòng Chúa Yêu.

Ước gì đức khiêm nhường và tình yêu của Thiên Chúa, của Mẹ Maria, là chuẩn mực cho cuộc sống gia đình, cộng đoàn.

Mừng Mẹ Thiên Chúa, lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng tạ ơn Chúa khiêm nhường và yêu thương, cùng chúc tụng Chúa vì kế hoạch cứu rỗi nhân loại, cùng tin tưởng cầu khẩn Mẹ Thiên Chúa uy quyền, cùng đón nhận Chúa Giê-su và sống lời Tin Mừng của Con Thiên Chúa, Con của Mẹ Maria. Amen.

02/01 THỨ NĂM MÙA GIÁNG SINH

1 Ga 2:22-28; Tv 98:1,2-3,3-4; Ga 1:19-28

SỐNG CHO VINH DANH CHÚA

“Có một Đấng sẽ đến sau tôi, nhưng chính Đấng đó đã có trước tôi”

Thánh Gioan Tiền Hồ nói: “Tôi không phải là Đấng Kitô”. “Tôi không phải là Elia”. “Tôi là tiếng kêu trong hoang địa: Hãy sửa cho ngay đường Chúa đi”. “Đấng Ki-tô đến sau tôi, nhưng Người đã có trước tôi, và tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Người”. “Người phải lớn lên, còn tôi thì nhỏ lại”.

Những câu nói của Thánh Gioan Tiền Hồ đáng cho mỗi người, mỗi gia đình ghi nhớ, suy gẫm, và áp dụng trong đời sống Ki-tô hữu để thực hiện sứ vụ loan báo Tin Mừng Chúa Ki-tô cho mọi người biết Người, yêu mến Người, đón nhận Người, và nhờ việc sống với Người, tất cả đều được cứu rỗi.

Thánh Gioan Tiền Hồ khiêm nhường khi thi hành sứ vụ loan báo Tin Mừng. Ước gì mỗi người sẽ không bao giờ bảo vệ, gìn giữ và phát triển cái tôi kiêu căng của mình, cũng không sống vì cái tên tuổi của mình, cho vinh danh mình, nhưng luôn sống cho vinh danh Chúa. Có thể nói, cái tôi kiêu căng là căn bệnh nguy hiểm của mọi thời, và căn bệnh ấy không chỉ làm cản trở việc loan báo Tin Mừng, mà còn gây nên những tác hại cho chính người loan báo Tin Mừng và cho cả người đón nhận.

Không ai muốn nghe những người mượn uy danh Chúa Giê-su để tô vẽ, đánh bóng làm nổi bật cái tôi kiêu căng của mình, nhưng tất cả đang muốn nhìn thấy một người loan báo chính Tin Mừng mà mình đã sống. Tin Mừng Chúa Ki-tô là khiêm nhường, là yêu thương, là cúi xuống, là bước xuống, là hạ thấp mình xuống mà phục vụ mọi người, để thấp lên trong lòng mọi người niềm vui bình an hôm nay, và niềm hy vọng mai sau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và Sống Lời Chúa, để cùng Chúa Giê-su khiêm nhường sống mẫu nhiệm tự hiến, tự hủy, trong gia đình mình, trong cộng đoàn, và xã hội. Amen.

03/01 THỨ SÁU MÙA GIÁNG SINH
1 Ga 2:293; Tv 98:1,3-4,5-6; Ga 1:29-34

CON CHIÊN CỦA THIÊN CHÚA

“Đây Chiên Thiên Chúa, Đáng xóa tội trần gian”.

Người Do Thái thường dùng con chiên là vật nuôi hiền lành, đơn sơ để làm lễ tế dâng Thiên Chúa. Hôm nay, Con Thiên Chúa đã làm người, và xuất hiện trước muôn dân. Thánh Gioan Tiền Hồ giới thiệu cho mọi người biết về Đức Giê-su rằng: “Đây là Con Chiên của Thiên Chúa, Đây là Đáng Xóa Tội Trần Gian”.

Ông đã nói đích xác về sứ vụ của Con Thiên Chúa. Người đã từ trời cao thăm, bước xuống đến trần gian cùng thấp này không phải để làm một chuyến du lịch, tham quan, thưởng ngoạn, hay chỉ là chuyến vi hành, thấu cảm, sẻ chia với con dân đói nghèo khốn khổ, tội lỗi. Nhưng, Người đến “như con chiên hiền lành bị đem đi giết” để làm lễ tế, mà tế lễ cho Thiên Chúa. Bảy giờ, Thiên Chúa rất hài lòng với lễ tế Chúa Giê-su. Người sẽ xóa tội lỗi cho nhân loại, mở cánh cửa trời đã đóng kín từ lâu, nhân loại được nối lại tình thân với Thiên Chúa, và được cứu rỗi.

Quả thực, Con chiên vượt qua trong Cựu Ước là hình ảnh của Con Chiên Thiên Chúa hôm nay: nếu máu con chiên năm xưa bôi trên cửa là dấu hiệu được cứu sống, thì máu của Đức Giê-su hôm nay là dòng máu cứu độ. Nếu dân Chúa đã ăn thịt chiên để có sức vượt qua biển đỏ mà về Đất hứa, thì hôm nay, Thánh Thể Chúa là bảo đảm cho chúng ta sự sống đời đời.

Ước gì các gia đình tạ ơn Thiên Chúa, tạ ơn Chúa Giê-su, và lòng tạ ơn ấy được tỏ bày qua việc sống Mẫu nhiệm Thánh Giá và Thánh Thể ngay trong cuộc sống mình, ngay trong gia đình, trong cộng đoàn mình: Đó là: yêu và vui mừng chấp nhận hy sinh vì yêu, sẵn sàng bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi nhau. Gia đình sống mẫu nhiệm Thánh Giá và Thánh Thể, là gia đình hạnh phúc, và trở nên nhân chứng đức tin sống động ở giữa đời.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa vì lễ tế Chúa Giê-su, là lễ tế cứu độ. Xin cho các gia đình cùng hiến tế cho nhau vì yêu. Amen.

04/01 THỨ BẢY MÙA GIÁNG SINH

Ga 3, 7-10; Ga 1,35-42

Ở LẠI TRONG TÌNH YÊU CHÚA GIÊ-SU

“Chúng tôi đã gặp Đấng Cứu Thế”

Những người được gặp Chúa Giê-su qua giới thiệu của Gioan Tiền Hô, đều có chung một niềm vui kỳ diệu, đó là niềm vui chia sẻ niềm vui, niềm vui loan báo Tin Mừng. Như An-rê giới thiệu Đức Giê-su cho anh mình là Simon Phê-rô. Cũng như Phi-lip-phê giới thiệu Chúa cho Nathanael. Còn Chúa Giê-su thì rất vui mừng đón nhận tất cả những ai đến với Người. Cõi lòng của Người không bao giờ đóng kín. Và việc đón tiếp của Người cũng không chỉ dừng lại ở một cung cách xã giao đời thường, nhưng khao khát ai đến với Người thì ở lại trong Người và nhờ Người, biến đổi đời mình nên công chính.

Mỗi Ki-tô hữu là người đã được ơn gặp Chúa Giê-su, nhờ Chúa Giê-su phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa qua Bí Tích Rửa Tội, còn nhận được ân sủng của Chúa Thánh Thần qua Bí Tích Thêm sức để hiến ngang làm chứng cho Chúa, và còn được sống dồi dào nhờ Lời Chúa và Thánh Thể Chúa Giê-su.

Ước gì các gia đình cảm nghiệm được hạnh phúc đích thực, khi sống trong tình Chúa yêu, để yêu mến Chúa, để tạ ơn Chúa, và để chia sẻ niềm hạnh phúc ấy cho mọi người.

Lời Chúa mời gọi các gia đình hãy ở lại trong tình yêu của Chúa. Quả thực, chỉ khi nào mỗi người yêu mến Chúa, ở lại trong Chúa, thuộc về Chúa, thì mới có thể yêu nhau, thuộc về nhau được. Vợ chồng, gia đình, cộng đoàn nào, chỉ lo chuyện thuộc về nhau mà không thuộc về Chúa, thì luôn tiềm ẩn nguy cơ đổ vỡ, tan tác. Và cũng chỉ khi nào các gia đình thực sự thuộc về Chúa, thuộc về nhau, thì mới có thể chia sẻ cho mọi người một chuẩn mực hạnh phúc đích thực theo Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Loan Báo Tin Mừng cho mọi người qua đời sống tin cậy mến Chúa, yêu thương nhau, yêu mến Giáo Hội và yêu thương sẻ chia hạnh phúc cho đời. Amen.

05/01 CN LỄ HIỂN LINH

Is 60,1-6; Ep 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12.

ÁNH SAO HIỂN LINH NIỀM HY VỌNG

“Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Ngự i ở Đông phương, và chúng tôi đến để triều bái Ngự i”

Ánh sao lạ xuất hiện ở Đông Phương và ba đạo sĩ đã lần theo ánh sao mà đến triều bái Chúa Hài Nhi. Họ dâng Chúa Vàng, Nhũ Hương và Mộc Dục. Còn Herode nghe tin này thì bối rối vì sợ có người sẽ chiếm ngôi của mình. Ông đã có ác ý ngay trong câu nói có vẻ rất thiện chí: “Khi đã gặp thấy, hãy báo tin lại cho Trẫm, để cả Trẫm cũng đến triều bái Người”.

Lòng thương xót của Thiên Chúa đã được tỏ bày nơi Hài Nhi Giê-su, và Thiên Chúa khao khát con người đón nhận Đức Giê-su để được hưởng lòng xót thương và ơn độ của Người. Thiên Chúa luôn mời gọi tất cả mọi người “hãy đến triều bái hài nhi”, “hãy đến với ơn cứu rỗi” theo cách riêng dành cho mỗi người.

Ánh sao lạ mà Chúa gửi đến cho mỗi người, có thể là một biến cố, có thể là một bất thường, hay một lời Tin Mừng. Điều quan trọng là mỗi người có lòng khát khao nên công chính giữa những bất chính, có ý hướng hướng tới điều thiện hảo giữa những cái xoàng thường chóng vánh hay không.

Ước gì mỗi Ki-tô hữu đều ý thức mình là người đã được phúc theo ánh sao lạ nào đó mà đến với Chúa Giê-su, và phải trở nên ánh sao mà chiếu sáng Tin Mừng Chúa Giê-su cho mọi người.

Ông Tư hay nói: “Ai hiền lành, khiêm nhường, đơn sơ, phục vụ, hy sinh hết mình vì yêu thương, sống công chính và xây dựng hiệp nhất trong gia đình và cộng đoàn, thì người ấy là ánh sao thấp lên và chiếu sáng niềm hy vọng cho mọi người đến với Chúa. Nhiệm vụ của chúng ta là cứ hãy chiếu sáng mọi lúc, mọi nơi, cho mọi người. Việc còn lại là của Chúa Thánh Thần khởi động, tác động và dẫn đưa mọi người đến với Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trở nên ánh sao yêu thương, để Chúa hiển linh niềm hy vọng an vui cho mọi người. Amen.

06/01 THỨ HAI SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 3:224; Tv 2:7-8,10-11; Mt 4:12-17,23-25

SÁM HỐI VÀ TIN VÀO TIN MỪNG

“Hãy sám hối. Nước trời đã gần đến”

Chúa Giê-su đã bắt đầu rao giảng Tin Mừng từ vùng đất Galilêa, phần đất của ngoại bang. Lời đầu tiên Người mời gọi là “Hãy sám hối, vì Nước Trời đã gần đến”. Không chỉ có thế, Người còn dạy dỗ trong đền thờ của họ và chữa lành mọi thứ bệnh hoạn tật nguyền. Đúng là “ánh sáng huy hoàng đã xuất hiện cho những người ngồi trong bóng tối sự chết”.

Tất cả những người được nghe Người rao giảng, được Người chữa lành mọi bệnh tật, hẳn là sẽ vui mừng biết bao, vì chuyện xưa nay chưa từng có, việc kỳ diệu mà loài người chỉ có mơ thôi, nhưng không bao giờ có thể. Chúa đã tỏ quyền năng của Người, và mời gọi mọi người sám hối và Tin vào Tin Mừng, để được cứu độ, là được sống đời đời trong Nước của Thiên Chúa.

Chúa Giê-su cũng đã tỏ quyền năng của Người trên mỗi chúng ta: Đức tin là một hồng ân lớn lao của Thiên Chúa ban tặng, chứ không phải là khả năng của con người. Nhờ nhận biết và tin vào Chúa Giê-su, mà chúng ta được chữa lành, cứu sống. Nước Trời thực sự đã mở cửa cho mỗi Ki-tô Hữu. Việc còn lại là thái độ của chúng ta đối với hồng ân cao cả này.

Ước gì các gia đình luôn nhắc nhở nhau: “Sám hối” là việc thường xuyên của mỗi người. Sám Hối không chỉ là nhận biết mình yếu đuối dễ sa ngã phạm tội, mà còn là phải biết trông cậy vào sức Chúa để có thể từ bỏ những bất chính và sống công chính theo Tin Mừng. Sám hối luôn đòi hỏi một thể hiện đổi mới nên thiện hảo. Không chỉ sám hối một lần để đón nhận Đức Giê-su, mà sám hối cả đời để luôn giữ Chúa ở lại trong lòng, trong nhà. Sám hối còn phải là lắng nghe và sống Tin Mừng, để cuộc sống gia đình trở nên lời Loan Báo Tin Mừng sống động.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sám hối và sống Lời Chúa mỗi ngày để gia đình hoàn thiện cho xứng với ơn cứu độ. Amen.

07/01 THỨ BA SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 4:7-10; Tv 72:1-2,3-4,7-8; Mc 6:34-44

CHÚA HIỂN LINH TRONG CUỘC SỐNG GIA ĐÌNH

“Bánh hóa ra nhiều”.

Chúa Giê-su tỏ bày dung mạo xót thương của Thiên Chúa Cha, tỏ bày mối bận tâm đối với nhu cầu thiết yếu của con người, là ăn để sống, qua phép lạ bánh hóa ra nhiều.

Phép lạ bánh hóa ra nhiều gửi đến các gia đình thông điệp: “Hãy yêu thương nhau, bận tâm tới những nhu cầu của nhau, hãy giúp nhau vượt qua cảnh đời, hãy chia sẻ sự sống cho nhau, hãy bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi nhau...Hãy cùng đói khát với nhau, cùng ăn chung với nhau, cùng no nê với nhau, cùng hưởng một nguồn hồng ân yêu thương của Chúa”.

Vâng, và hơn nữa, tấm bánh cùng ăn với nhau ở đây hôm nay, là bài giáo lý về tình yêu cho đi, về lòng quảng đại của một em bé đơn sơ tín thác, và cũng là bài giáo lý tiên báo cho một tình yêu hy sinh mạng sống vì người mình yêu... khi chính Chúa Giê-su là tấm bánh trong bữa tiệc Thánh Thể bằng lòng bẻ ra cho muôn người được ăn, được sống đời đời.

Ông Tư nói với các con: “Tình yêu làm nên chiếc bánh, và chiếc bánh nuôi dưỡng tình yêu. Sống màu nhiệm thánh thể ngay trong gia đình mình, thì các con phải nỗ lực làm cho có cái ăn, và cũng phải biết sẻ chia cái ăn cho nhau và cho mọi người”.

Vâng, ước gì trong bữa cơm gia đình, mỗi người hiểu ra rằng mình đang ăn uống chính thịt máu của cha mẹ mình, chứ đừng đợi đến lúc cha mẹ chỉ còn da bọc xương mới ngộ ra cha mẹ đã lấy chính thịt mình mà nuôi sống mình nên no tròn, xinh đẹp.

Ước gì vợ chồng, cha mẹ và cả con cái nữa, khi hy sinh cho gia đình, cho mọi người, thì luôn kết hiệp với thánh giá Chúa Giê-su, và tấm bánh thánh thể của Người bẻ ra nuôi sống con người, để việc hy sinh ấy làm hiển linh lòng thương xót Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình làm hiển linh màu nhiệm Thánh Giá và Thánh Thể Chúa Giê-su trong cuộc sống. Amen.

08/01 THỨ TƯ SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 4:11-18; Tv 72:1-2,10,12-13; Mc 6:45-52

CHÚA HIỂN LINH TRONG GIAN TRUÂN

“Họ thấy Người đi trên mặt biển”

Sóng biển dâng cao làm chiếc thuyền của các môn đệ chòng chành chao đảo sắp chìm. Chúa Giê-su đi trên mặt biển mà đến với họ. Họ tưởng ma, la lên. Nhưng Chúa nói với họ: “Hãy yên tâm. Chính Thầy đây, đừng sợ”. Và biển yên, sóng lặng.

Câu chuyện Tin Mừng cho biết: Chúa Giê-su luôn diện diện, luôn Hiển Linh với các gia đình trong cơn gian nan khốn khó. Nếu những người trẻ chưa có cảm nghiệm về cuộc đời và những hồng ân, thì các cha mẹ già hãy làm chứng cho các con về cuộc hành trình vượt qua bao gian truân thử thách là nhờ ơn Chúa.

Vâng, kinh nghiệm của nhiều vị cao niên cho biết: gia đình nào gặp gian truân mà nhẫn nại kiên trì trông cậy vào Chúa, thì Chúa không để phải lâm lụy vào đường cùng bế tắc, thất vọng. Vì thế, hãy tin tưởng Chúa hiện diện, Chúa đồng hành, Chúa hiển linh nơi gia đình trong bất cứ tình huống ngặt nghèo nào.

Bà Tư bệnh nặng, các con buồn sầu lo lắng, ông Tư nói: “Thiên Chúa luôn có cách giải quyết tốt nhất, vì Người khôn ngoan, quyền phép và giàu lòng xót thương. Vậy, cứ vững lòng trông cậy tín thác vào Chúa. Đừng chán nản, đừng thất vọng”.

Vâng, Chúa cảm chúng ta thất vọng. Chúa mong chúng ta cậy trông. Chính trong lúc chúng ta gian nan, khốn khó, yếu đuối, thì uy quyền và tình thương của Chúa sẽ hiển linh và cứu thoát chúng ta. Không có gia đình nào mà không gặp sóng gió, thách đố, khổ đau, bất hạnh, nhưng cứ hãy cậy trông, và khi đi qua rồi mới cảm nghiệm sâu sắc uy quyền và tình thương của Chúa là lớn lao vô cùng. Đó là chứng từ của những kẻ tin. Đó là chứng từ của người nhẫn nại trong gian truân. Đó là chứng từ của những người hành hương luôn đặt niềm hy vọng vào Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vững lòng tin cậy mến Chúa, để luôn sống vui trong niềm vui hy vọng, bình an. Amen.

09/01 THỨ NĂM SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 4:195; Tv 72:1-2,14-15,17; Lc 4:14-22

GIA ĐÌNH LÀ ĐỊA CHỈ HIỂN LINH TÌNH CHÚA

“Hôm nay đã ứng nghiệm lời i Kinh Thánh này”

Lời tiên tri Isaia loan báo: “Thánh Thần Chúa ở trên tôi, vì Chúa đã xức dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng tin mừng cho người nghèo khó, chữa lành những người sâu khổ trong tâm hồn, loan tin giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được thấy, giải thoát người bị áp chế, công bố năm hồng ân của Thiên Chúa”. Và hôm nay, đã ứng nghiệm lời tiên báo này. Chúa Giê-su đã thực hiện lòng thương xót của Thiên Chúa Cha cho con người.

Chúa Giê-su cũng đã thực hiện Lòng Thương xót của Chúa Cha nơi mỗi gia đình chúng ta. Thế nhưng, thật đáng tiếc, nhiều gia đình không nhận ra Chúa Giê-su là Tin Mừng, bởi người nhà mình không lấy làm vui mừng khi đón nhận Lời Chúa, không cảm niềm hạnh phúc khi rước lấy Thánh Thể Chúa, không ngộ ra ơn chữa lành huyền diệu trong hồi khôn khó gian nan.

Ông Tư nói vui: “Ai cho năm trăm hay vài triệu thì mừng lây mừng đẽ. Còn ai tặng Lời Chúa thì chiếu lệ cảm ơn. Có vẻ như cơm áo gạo tiền vẫn được quý chuộng hơn. Còn những gì siêu nhiên thiêng thánh thì hạ hồi đón nhận”.

Ước gì các gia đình không để lòng ngờ ngờ ngác ngác tìm trong canh bạc cuộc đời này những hạnh phúc lan lác, vu vơ! Ước gì các gia đình đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người với lòng tin vững chắc rằng: Lời Chúa mang lại cho người nghèo sự bình an đích thực, Lời Chúa chữa lành vết thương bất chính, Lời Chúa giải thoát ách tội lỗi, và sự chết ngàn đời, Lời Chúa xây dựng tình hiệp thông huynh đệ để cả gia đình cùng hành hương về cõi sống muôn đời trong Nước Thiên Chúa. Vì thế, ước gì các gia đình buông bỏ những khát khao phàm tục, bớt đi những lo lắng việc đời, để Chúa ngự vào nội thất tâm hồn.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao Chúa và trở nên địa chỉ hiển linh của tình yêu và quyền năng Chúa. Amen.

10/01 THỨ SÁU SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 5:5-13; Tv 147:12-13,14-15,19-20; Lc 5:12-16

CHÚA HIỂN LINH NƠI TƯỢNG CHỪNG KHÔNG THỂ

“Lập tức người ấy khỏi phong hủi”

Thời bấy giờ, phong hủi là bệnh nan y, trầm kha bất trị và còn bị cho là bệnh lây nhiễm nguy hiểm. Vì thế số phận của người bệnh thật bi đát: bị người khác ghê tởm, xem người bệnh bị Chúa trừng phạt vì tội lỗi, bị tẩy chay ra khỏi cộng đồng, phải sống lang thang vật vờ rày góc núi này, mai nghĩa trang kia.

Hôm nay, có một người phong hủi đến sấp mình dưới chân Chúa Giê-su và nói: “Lạy Thầy, nếu Thầy muốn, Thầy có thể cho tôi được sạch”. Chúa đã khẽ chạm vào anh và phán: “Ta muốn, anh hãy nên sạch”. Lập tức người ấy khỏi bệnh. Tình yêu và quyền năng Chúa hiển linh nơi tượng chừa không thể.

Thời nay, bệnh phong hủi không còn đáng sợ như xưa, và không lây nhiễm. Nhưng còn bao thứ bệnh đáng sợ hơn: Cha mẹ nào không đau lòng khi biết con mình đang lâm lụy vào cảnh chích choác, ma túy, thuốc lắc, ngáo đá. Cha mẹ nào có thể yên lòng khi con mình sa đọa vào những chỗ ăn chơi trụy lạc, bày đàn, hay làm cái nghề mất nhân phẩm. Ngoài những bệnh phong hủi tâm linh công khai ấy, còn biết bao bệnh ung thư tâm linh đang ẩn tàng bên trong; vẻ ngoài thì tốt lành xinh đẹp, nhưng bên trong là một hang động thối rữa những gian tham, ganh tỵ, ác ý, danh lợi dục, những ngoại tình, sống thử, vô cảm...

Tất cả những cách sống ấy đang là bệnh phong hủi bất trị nguy hiểm, làm mất cả cuộc sống đời này và mất cả đời sau nữa.

Ước gì mỗi người, mỗi nhà biết mình cần được tẩy sạch tâm hồn cho tinh tuyền, tẩy sạch tội lỗi như uế, vì không thể để mất linh hồn được, không thể mất đời sau được. Ước gì cả nhà cùng tin tưởng và mạnh dạn kêu xin Chúa Giê-su cứu chữa, vì với tình yêu và quyền năng của Người, thì không gì là không thể.

Lạy Chúa Giê-su, xin khẽ chạm vào tâm hồn mỗi người, để tất cả được tinh tuyền, xứng đáng là đền thờ Chúa ngự. Amen.

11/01 THỨ BẢY SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 5:14-21; Tv 149:1-2,3-4,5-6,9; Ga 3:22-30

SỐNG KHIÊM NHƯỜNG, ĐỂ CHÚA HIỂN LINH

“Người phải lớn lên, còn tôi thì nhỏ lại”.

Gioan Tiê-n hô xuất hiện trước Chúa Giê-su, và rao giảng sám hối để dọn đường cho Chúa Giê-su đến. Ông được lòng dân, và uy tín của ông đang lớn. Mọi người ca tụng ông, nhưng ông nói: “Bạn hữu của tân lang vui mừng vì tiếng nói của tân lang. Người phải lớn lên, còn tôi thì phải nhỏ lại”.

Câu nói này đã làm đảo lộn mọi nghĩ suy, mọi ảo tưởng của những người kiêu căng chỉ nghĩ đến cái tôi của mình, chỉ làm việc cho danh mình cả sáng, người luôn mong được mọi người ca tụng mình là thánh thiện, đạo đức hay nhiều tài năng. Và cũng câu nói này cho biết đức khiêm nhường tuyệt mỹ của Thiên Chúa, của Chúa Giê-su, và của những người được Chúa chọn cộng tác với Người trong nhiệm vụ cứu rỗi.

Ông Tư hay nhắc lại câu nói của Cha Bô Phê-rô: “Chỉ cần một, hoặc hai người làm việc trong giáo xứ, mà có lòng kiêu ngạo, luôn nghĩ đến và lo vun quén tô đắp cho cái tôi của mình, thì giáo xứ ấy luôn có nguy cơ bất nhất, tan tành, đổ nát!”

Thiết nghĩ, cũng vậy, đối với gia đình. Vợ chồng cần đức khiêm nhường mới nhịn nhục và yêu thương nhau được. Cha mẹ cần đức khiêm nhường mới có thể lắng nghe, hy sinh và dạy dỗ con cái được. Anh chị em trong nhà cần khiêm nhường mới có thể nhường nhịn nhau, giúp đỡ nhau, tha thứ cho nhau được. Và hơn thế nữa, chỉ có gia đình khiêm nhường mới đích thực là một gia đình đầm ấm hạnh phúc, xứng đáng nên gương sáng Tin Mừng cho mọi người trong cuộc sống đời thường.

Bà Sáu người lương, nói với mọi người: “Tôi chưa hề thấy bà Ba to tiếng với ông Ba và các con. Bà cứ nho nhỏ, nhẹ nhàng, khiêm tốn mà việc gì cũng êm xuôi. Bà Ba đúng là đạo Chúa!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết làm tất cả các việc duy chỉ một mục đích là để cho danh Chúa cả sáng mà thôi. Amen.

12/01 CN LỄ CHÚA GIÊSU CHỊU PHÉP RỬA
Is 40,1-5.9-11; Tt 2,11-14; 3,4-7; Lc 3,15-16.21-22.

LÀM TỘI NHÂN ĐỂ CỨU TỘI NHÂN

“Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha”

Chúa Giê-su vâng phục Chúa Cha cách tuyệt đối, vâng phục xuống thế làm người để sẻ chia thân phận người, vâng phục đồng hình đồng dạng với tội nhân để cứu rỗi tội nhân, vâng phục chịu chết thay cho những con người đáng chết, để xóa đi án chết ngàn đời... vâng phục suốt cả một kế hoạch cứu độ. Sự vâng phục ấy làm thỏa lòng Chúa Cha, lòng xót thương cứu độ.

Vì thế Tin Mừng thánh Luca kể: “Khi Chúa Giê-su đã chịu phép rửa và đang cầu nguyện thì trời mở ra và Thánh Thần Chúa ngự xuống trên Người dưới hình chim bồ câu, và có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha”.

Nếu có ông lớn nào, hoặc con ông lớn nào tự nguyện xuống vi hành với đám thứ dân bần cùng này, chỉ để thăm viếng xem xét giúp dân, thì dân quý mến biết bao! Vậy mà, Con Thiên Chúa, không chỉ bước xuống hiệp hành chung sống, sẻ chia, mà còn mặc lấy cả thân phận tội tình, để đưa con người vượt từ cõi chết đến cõi sống ngàn thu... mà không được đón nhận, quý mến, không được lời ca tụng, tạ ơn, thì thật là vô lý.

Cái vô lý ấy không ở đâu xa, ở ngay trong lòng mỗi người. Chúa làm tội nhân để ta được làm thân thánh. Người đã rửa tội ta, xóa tội ta, bằng chính bửu huyết của Người để ta được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa. Người chìm mình trong nước như một tội nhân và chết như một tội nhân để những tội nhân được ơn tha thứ và cứu sống. Chúng mình vô cảm được sao?

Ước gì cha mẹ cùng cả gia đình có bốn điều quyết tâm mới: một là không phạm tội nữa, hai là vâng giữ và sống Lời Chúa dạy, ba là tạ ơn và yêu mến Chúa Giê-su hết lòng, và bốn là yêu thương nhau chí tình như Chúa Giê-su đã yêu.

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp các gia đình hết lòng tin cậy yêu mến Chúa, và thực hiện những điều đã quyết tâm. Amen.

13/01 THỨ HAI TUẦN 1 TN C

Dt 1:1-6; Tv 97:1-2,6-7,9; Mc 1:14-20

SÁM HỐI VÀ TIN VÀO CHÚA GIÊ-SU

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”

Chúa Giê-su muốn cho mọi người được hạnh phúc thực ở đời này và đời sau trong Nước Thiên Chúa, nhờ sám hối và tin vào Tin Mừng. Người nói: “Thời giờ đã mãn. Nước Thiên Chúa đã gần đến. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”.

Chúa Giê-su nói “Thời gian đã mãn”, để nhắc các gia đình luôn nhớ rằng thời gian ở cõi đất này luôn là một giới hạn ngắn ngủi, và cuộc sống con người mong manh. Và sống ở đời này là để chuẩn bị cho cuộc sống vĩnh bền mai hậu ở đời sau trong Nước Thiên Chúa, chứ không phải được ở mãi cõi đất này mà hưởng thụ những hạnh phúc ảo thoáng qua. Và vì thế, các gia đình cần sám hối và Tin vào Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hiện Lời Tin Mừng của Người dạy. Sám hối không chỉ là nhận ra mình đã để nặng lòng với những thứ phù du chóng vánh, nhận ra mình đã tôn thờ các thực tại vật chất hấp dẫn, tôn thờ những ngẫu tượng, mà sám hối còn là tìm được lối đi vào con đường hy vọng chắc chắn, vĩnh cửu. Con đường ấy chính là Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, lắng nghe và thực hành Lời Người.

Một bạn trẻ 34 tuổi, không lo làm ăn, ham chơi cho riêng mình, hết đề, đến độ, rồi đóm xanh đóm đỏ, tâm sự: “Chùng này tuổi, mà em hư đốn, thất bại, nợ nần, và biết bao lần thất vọng. Cũng đã đôi lần em thấy xấu hổ, nhục nhã, và hối hận, nhưng con lóc hư đời nó cứ cuốn em. Hết nợ, lại nợ. Hết tránh, lại trốn. Cha em nói: “Chỉ khi nào con nghe và sống Lời Chúa, thì con mới có cuộc sống mới, mới biết thương cha mẹ gia đình, biết chăm chỉ làm ăn, mới có sức mà tránh xa những cám dỗ hư đời, mới có niềm hy vọng, bình an. Mấy năm rồi, em chưa làm nổi”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình can đảm đặt dấu chấm hết cho những ngẫu tượng, để chỉ đặt niềm tin, cậy, mến nơi Chúa mà thôi, qua việc lắng nghe và sống theo Lời Chúa dạy. Amen.

14/01 THỨ BA TUẦN 1 TN C

Dt 2:5-12; Tv 8:2,5,6-7,8-9; Mc 1:21-28

KHIÊM NHƯỢNG NHẬN RA MÌNH BÉ NHỎ

“Ngài giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền”.

Chúa Giê-su vào giảng dạy trong hội đường và Thánh Marco ghi nhận là “Người giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền”. Vâng, mọi người ngỡ ngàng, thán phục, ca tụng Chúa Giê-su, vì Lời dạy của Người có sức mạnh lay chuyển và biến đổi, có sức hút niềm xác tín, có uy quyền chữa lành bệnh tật, xua trừ ô uế, tội lỗi, đến quỷ cũng phải khiếp kinh. Họ không thể ngờ được, không hiểu được tại sao một con người tưởng rất bình thường như thế, nếu không nói là tầm thường, lại có thể làm những điều phi thường, siêu việt mà từ trước đến nay chưa hề có.

Điều mà con người không ngờ, không hiểu, lại là mâu nhiệm của Thiên Chúa. Chúa Giê-su vĩ đại, cao cả trong chính điều bé nhỏ, khiêm nhường. Vì Đức khiêm nhường vâng phục của Người mà Thiên Chúa Cha đã trao cho Người toàn quyền trên trời dưới đất, và cách riêng, toàn quyền trong công cuộc cứu rỗi nhân loại. Hóa ra, khiêm nhường, vâng phục, vì yêu con người là những yếu tố làm cho Lời Người dạy có uy quyền!

Chúa muốn các gia đình khiêm nhường, tuyệt đối tin tưởng, yêu mến Chúa Giê-su và đặt niềm trông cậy hy vọng duy nhất nơi Người. Ai thực lòng tin cậy mến Người, thì mới có thể nhận ra Lời Người là chân lý, là sức sống, là bình an, là hy vọng, là phương thuốc chữa lành bao bất an bất hạnh tâm hồn và thể xác.

Hôm qua nghe STLC TV kể chuyện một bạn trẻ chưa làm lại cuộc đời vì chưa có thể “nghe và sống Lời Chúa”, Ông Tư nói: “chỉ vì cậu ấy chưa buông được nhưng thứ phù du kia, chỉ vì cậu ấy còn ngờ vực Thiên Chúa, chưa dám đặt hy vọng tuyệt đối vào Thiên Chúa, cậu ấy còn tự phụ kiêu căng nghĩ mình có thể làm được điều gì! Xin cho cậu ấy khiêm nhường đi”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm nhường nhận ra mình bé nhỏ, hèn mọn để đặt trọn niềm hy vọng vào Chúa. Amen.

15/01 THỨ TƯ TUẦN 1 TN C

Dt 2:14-18; Tv 105:1-2,3-4,6-7,8-9; Mc 1:29-39

LÀM TẤT CẢ CÁC VIỆC, VÌ YÊU CHÚA, YÊU NGƯỜI
“Ngài chữa nhiều người đau ốm những chứng bệnh khác nhau”

Càng có nhiều người đặt niềm tin vào Chúa Giê-su và đến với Người, thì lịch công việc của Người càng như dày đặc, không còn một khoảng thời gian trống. Người tiếp đón đủ mọi thành phần, rao giảng mọi nơi, chữa lành nhiều người và cũng đủ mọi thứ bệnh tật. Để chu toàn một khối lượng việc như thế, hẳn Chúa Giê-su phải có một nội lực lớn lao khó ai thấu được. Nội lực ấy chính là Thánh Ý Cha và tình yêu trao ban cho con người.

Vâng, tất cả các việc đều đã được Chúa Giê-su thực hiện đúng theo thánh ý Cha “là không để mất người nào”, bởi vì, Cha yêu thương và muốn cứu sống tất cả. Thánh Marco cho biết: “Sáng sớm tinh sương, Người chỗi dậy, ra khỏi nhà, đi đến một nơi thanh vắng và cầu nguyện tại đó”. Hóa ra, Chúa Giê-su nhận lấy nội lực từ Chúa Cha qua việc gặp gỡ thiêng liêng và cá vị.

Quả thực, nếu không gắn bó với Thánh Ý Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, nơi Lời Người, để làm việc vì yêu Chúa, yêu người, thì mỗi người sẽ không sinh lợi cho mình, cho đời. Chúa Giê-su là chuẩn mực sống và làm việc vì yêu Chúa, yêu người.

Ước gì các cha mẹ luôn xét mình xem, mình đã làm bao nhiêu việc trong ngày cho danh Cha cả sáng và vì yêu thương gia đình, yêu thương mọi người! Ước gì những người làm công tác tông đồ giáo dân luôn sẵn sàng hy sinh tất cả thời gian, sức lực, tiền bạc cho Nước Chúa và cho mọi người có niềm vui, hy vọng. Và ước gì các gia đình noi gương Chúa Giê-su, luôn kết hiệp với Chúa Cha, để Người ban ơn hy sinh quảng đại, thương xót, làm thành nội lực chu toàn sứ vụ Loan Báo Tin Mừng từ Gia Đình qua cuộc sống yêu Chúa, yêu nhau, yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống, nghĩ suy, nói và làm theo thánh ý Chúa, là tin cậy mến Chúa và yêu người. Amen.

16/01 THỨ NĂM TUẦN 1 TN C

Dt 3,7-14; Mc 1,40-45.

KHAO KHÁT ƠN CHỮA LÀNH TÂM HỒN

“Bệnh cùi biến mất và ngư i ấy được sạch”

Người phong hủi rất khiêm tốn và hy vọng, đến thưa với Chúa Giê-su: “Nếu Ngài muốn, Ngài có thể khiến tôi nên sạch”.

Quả thực, “Nếu Ngài muốn...” là lời xin rất khiêm tốn, xin theo ý Chúa, không xin theo ý mình. Khiêm tốn và hy vọng vì anh ta biết mình bị mọi người ruồng bỏ, thật tủi thân, nhưng hy vọng Chúa Giê-su không đối xử với anh như thế. Và đúng vậy, anh được Chúa Giê-su tiếp đón, yêu thương, chữa lành.

Lời Chúa thấp lên nơi các gia đình niềm hy vọng an vui. Chúa Giê-su xuống thế làm người trần gian để xoa dịu, để xóa sạch những đau khổ phận người do hậu quả tội lỗi nguyên tổ, và do lòng mê muội những thực tại phù vân chóng vánh.

Người đau khổ, kẻ tội lỗi, chính là địa chỉ đến của Người. Bởi vậy, ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau: khi gặp thử thách gian nan, khổ đau bệnh tật, và cả khi sa ngã vào con đường bất chính tội lỗi, thì nhà mình không được phép buông xuôi thất vọng, nhưng lại phải càng xác tín và đặt niềm hy vọng vào Chúa Giê-su, vào sức mạnh biến đổi của Lời Người.

Ông Tư nói với bà cố liệt giường: “Có khi nào bà cố nhận ra chuyện liệt giường là quà tặng quý giá không?” Bà cố trả lời: “lúc đầu, tôi không thể chấp nhận. Nhưng bây giờ tôi đã hiểu ra. Chúa muốn chữa lành căn bệnh tâm hồn tôi, Người bảo tôi phải hy sinh sức khỏe thân xác của người bình thường. Tạ ơn Chúa”.

Hóa ra “Nếu Ngài có thể khiến tôi nên sạch” theo ý khôn ngoan của Ngài, chứ không phải theo ý cầu cho được đời này của tôi!

Ước gì các gia đình khiêm tốn, và hy vọng cầu xin Chúa chữa lành hồn xác, và cứ để cho Người yêu theo cách yêu của Người, lo theo cách lo của Người; cách yêu, cách lo tuyệt hảo nhất!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khao khát ơn chữa lành tâm hồn, và sốt sắng đến với Chúa Giê-su nơi tòa hòa giải. Amen.

17/01 THỨ SÁU TUẦN 1 TN C

Dt 4,1-5.11; Mc 2,1-12.

BÁT TOẠI LÒNG MẾN CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Con Ngươi i có quyền tha tội dưới đất”.

Người bất toại luôn có ước ao chính đáng, đó là mình có thể đi lại được. Nỗi ước ao của người bất toại trong tin mừng hôm nay, lại gặp được lòng chạnh thương và niềm tin hy vọng của anh em, nên anh em mạnh dạn khiêng anh đến với Chúa Giê-su. Không thể gặp Chúa Giê-su ngay, vì người xin chữa bệnh quá đông, họ rờ mái nhà mà thông anh ta xuống trước mặt Người.

Chúa Giê-su ghi nhận lòng tin, tình anh em yêu thương nhau, thiện chí và cả sáng kiến táo bạo rờ mái nhà, Người đã mở lượng từ tâm, mở tay uy quyền mà chữa lành cho anh bất toại. Nhưng trước khi bảo anh vác chõng mà về, Chúa nói: “Tội con đã được tha”. Chúa muốn cho mọi người biết rằng: Chúa khao khát chữa lành cả bệnh phần hồn, và bệnh phần xác cho mỗi chúng ta.

Vâng bệnh bất toại tâm linh còn nguy hiểm hơn nữa: bệnh cõi lòng mình không đi được mà đến với Chúa, mà đến với anh em mình, bệnh đóng băng lòng xót thương, đông cứng tình bác ái, bệnh tự hóa đá, chai lý, vô cảm với Chúa và tha nhân.

“Mười điều răn ấy tóm về hai này mà chớ, trước kính mến một Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, sau lại yêu người như mình ta vậy. Amen”. Vậy mà, các gia đình vẫn nặng lòng yêu chuộng sự thế gian này quá lẽ, vẫn vô cảm với nhau vì không dám đi ra khỏi cái tôi ích kỷ của mình, thì thử hỏi, có phải mình cũng đang bất toại đó không? Có ai xét mình và xưng cái tội cố tình để mình sống trong tình trạng bất toại lòng mến và đức ái không?

Ước gì các gia đình xét mình mỗi tối, và nhắc nhau đi xưng tội. Ông Tư hay nói linh tinh: “Chúa Giê-su đang chờ anh em Legio khiêng người bất toại đến tòa giải tội, Người cũng đang chờ cả nhà mình dắt nhau đi xưng tội, rồi về làm hòa với nhau”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra mình bất toại linh hồn vì tội lỗi, và tin tưởng mà đến với Bí tích Hòa giải ngay. Amen.

18/01 THỨ BẢY TUẦN 1 TN C

Dt 4,12-16; Mc 2,13-17.

NHÀ NGƯỜI TỘI LỖI LÀ ĐỊA CHỈ CHÚA ĐẾN

“Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi”

Cách đây 35 năm, có một ca viên yêu một anh thuế vụ người lương. Bố cô nói: “Sao con có thể yêu được một anh thuế vụ. Ai cũng ghét thuế vụ mà”. Cô ca viên không biết trả lời thế nào, chỉ xin Bố đồng ý cho người ta tới lễ”. Bố thương con, đồng ý. Nhưng khi lên trình cha sở xin học dự tòng, cha sở không đồng ý. Anh thuế vụ thân hành đến Tòa Giám Mục Phan Thiết, xin gặp Đức Cha Nicolas Huỳnh Văn Nghi, và Ngài đồng ý dạy dự tòng cho anh. Sau hơn một tháng học, Ngài gửi giấy về cha sở. Cha sở rửa tội cho anh, và cử hành thánh lễ ban bí tích hôn phối... Chuyện dài, chỉ xin được rút gọn lại là: anh đã có 35 năm sống đạo tốt lành, tham gia sinh hoạt Phan Sinh, rồi vào Ban Huấn Luyện Miền, Ban Phục Vụ Quốc Gia... Hôm anh ấy qua đời, Ông Tư nói: “Chúc mừng ông thuế vụ về Nước Chúa trước chúng tôi. Nhớ gặp và cảm ơn Đức Cha Nicolas nhé!”

Tin Mừng hôm nay kể chuyện Chúa Giê-su kêu gọi ông Lê-vi thu thuế, lại còn đến nhà ông đồng bàn nâng chén nâng ly với những người thu thuế, bạn của ông. Trong mắt người Do Thái và nhất là các luật sĩ, biệt phái, thì việc giao du như thế là không xứng đáng với phẩm giá của một tiên tri, huống là của một Đấng Thiên Sai. Biết lòng họ, Chúa Giê-su thân nhiên giải thích cho họ hiểu được sứ vụ của Người: “Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi”.

Ước gì các gia đình không thăm định giá trị của một con người ở dáng vẻ bề ngoài, cũng không xét đoán xua trừ ai tội lỗi, nhưng chạnh lòng thương, và mời Chúa đến với họ: Chính họ là địa chỉ Chúa cần đến, Chúa cần hiện diện để cứu chữa.

Lạy Chúa, xin chữa lành bệnh công chính dối trong các gia đình và làm cho họ nên công chính thật nhờ Đức Giê-su. Amen.

19/01 CHÚA NHẬT 2 TN C

Is 62,1-5; 1Cr 12,4-11; Ga 2,1-11.

NGƯỜI BẢO GIÌ, CÁC ANH CỨ LÀM THEO

“Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên này tại Cana xứ Galilêa”

Nghe Thầy Báu kể: “Hôm lễ Thánh Gia vừa qua, trong Hội Cao Niên của thầy Báu có mấy đôi mừng kỷ niệm 55 năm, 50 năm, 45 năm hôn phối. Con cháu của các đôi sum họp bên ông bà cha mẹ chúc mừng hạnh phúc. Trong bữa tiệc vui chung, có cụ tâm sự: Ngày ấy chúng tôi yêu nhau, cha mẹ đôi bên luôn nhắc nhở phải giữ gìn tình duyên xinh đẹp đến ngày hôn lễ. Thánh lễ hôn phối đơn sơ tằm áo sơ mi trắng cà vạt, chiếc áo dài trắng với vôn trắng đội đầu. Tiệc cưới đơn giản, nếu không nói là thiếu thốn. Ra riêng tư với hai bàn tay trắng, hai nắm tay không. Tất cả nhờ ơn Chúa mà trung tín với nhau tới giờ này”.

Một cụ nói, thời nay, khác đi nhiều quá! Chuyện gì cũng dễ đến nỗi bỏ nhau cũng dễ, ly dị cũng dễ, không thích là buông!”

Ông Tư thưa: “Bởi, hồi xưa các cụ dùng rượu thật, là loại rượu Chúa Giê-su làm phép lạ. Bây giờ, bọn trẻ xài toàn rượu giả, là loại rượu duy vật làm ra, không duy được vật thì ném!

Quả thực, đời sống hôn nhân gia đình là một bữa tiệc vui kéo dài trong cả hành trình đời người. Thế nhưng, cũng có lúc hết rượu. Hết rượu thì chẳng còn vui. Lúc ấy là lúc tình không còn nồng vì vợ chồng không vượt qua được những thử thách hản nhiên ắt có và đủ, về tính tình, về kinh tế, về tương quan, về đức tin và niềm hy vọng nơi Chúa. Bây giờ, họ giả vờ yêu cho qua ngày đoạn tháng. Họ đóng phim hạnh phúc trước mắt mọi người. Và nguy hiểm nhất là họ nghe Lời Chúa dạy bảo, như lời Mẹ Maria dặn dò: “Người bảo gì các anh cứ làm theo”.

Ước gì các gia đình trẻ hôm nay lắng nghe và sống Lời Chúa. Có yêu Chúa, mới yêu nhau và bảo đảm được lòng chung thủy.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, yêu mến Giáo Hội, yêu thương nhau và yêu thương hết mọi người. Amen.

20/01 THỨ HAI TUẦN 2 TN C

Dt 5,1-10; Mc 2,18-22.

GIA ĐÌNH LUÔN VUI SỐNG TIN MỪNG

“Tân lang còn ở với họ”

Các môn đệ của Chúa Giê-su không ăn chay theo thời gian và theo cách của các môn đồ Gioan và người biệt phái. Chúa Giê-su nói: Khi tân lang còn ở với họ, thì họ hãy còn vui mừng dự tiệc cưới. Chúa Giê-su còn ví Tin Mừng của Người như một loại rượu mới, phải đựng trong bầu da mới. Ai đã đón nhận Người và sống tinh thần của Tin Mừng, thì luôn sống trong niềm vui, bình an, hy vọng; và có bốn phận tỏa chiếu niềm vui, bình an, hy vọng ấy cho người, cho đời. Bởi, nếu đã tin vào Chúa Giê-su mà còn mãi sống trong u buồn, bất an, thất vọng, thì rõ là người ấy “loan tin buồn” hơn là làm chứng cho Tin Mừng.

Người sống Tin Mừng của Chúa Giê-su, sẽ biến đổi tính khó chịu thành chịu khó, biến cái tôi thành cái chúng ta, biến gian khổ thành niềm vui nhẫn nại kiên trì, biến nỗi chán chường thành niềm cậy trông chiến thắng, niềm hy vọng vượt qua. Niềm vui và hy vọng là rất thực, và toàn thời gian, chứ không là một thoáng vui ngẫu hứng, hay giả tạo, cho người này, ở chỗ kia.

Cũng vậy với việc chay tịnh. Không chay giả, hay tịnh dối. Chay là dứt bỏ, chứ không phải là giấu diếm những dục vọng cho qua giờ, rồi lại tiếp tục. Ngày ăn chay mà phải ăn những đùi cánh gà được chế biến bằng bột, để người ăn ảo như thật, thì không phải là giả dối đó sao? Tìm cách bù trừ những thèm khát thì việc buông bỏ, chay tịnh còn giá trị gì, còn ý nghĩa gì!?

Chúa muốn các gia đình sống chân thật, vui thật, bình an thật, hạnh phúc thật trong niềm xác tín có Chúa Giê-su là có tất cả. Vì thế, cả lúc bi thương đau khổ cũng hãy vui mừng cảm tạ Chúa vì chính những khổ đau làm cho nhà mình nên thánh. Bấy giờ, cuộc sống Tin Mừng của gia đình luôn là bữa tiệc vui.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống Tin Mừng trong mọi hoàn cảnh, để niềm vui cứu độ tỏa lan đến mọi người. Amen.

21/01 THỨ BA TUẦN 2 TN C

Dt 6,10-20; Mc 2,23-28.

THỰC LÒNG TIN CẬY MẾN CHÚA

“Ngày Sabbat làm ra vì loài ngư i, chứ không phải loài ngư i vì ngày Sabbat”

Những người biệt phái xem việc các môn đệ Chúa Giê-su bứt bông lúa trong ngày Sabat là lỗi luật “không được phép thu hoạch vụ mùa”. Hóa ra, người kiêu căng luôn suy luận kiểu “bói lông tìm vết”, “bé xé ra to”, “có ít, xít ra nhiều”, để cố tình kiếm cho ra tội của người khác, hạ thấp giá trị của người khác, và nâng giá trị của mình lên. Hóa ra, họ mượn Chúa, mượn luật để đánh bóng vẻ ngoài đạo đức, chứ trong lòng chẳng yêu Chúa.

Chúa Giê-su cảnh báo các biệt phái, và cả chúng ta nữa: đừng sống đạo giả vờ mà chuốc họa vào thân, nhưng phải dùng ngày Chúa nhật để chúc tụng, tạ ơn Chúa và thi thố tình thương của Chúa cho mọi người. Hãy giữ lề luật Chúa vì yêu mến Chúa.

Chúa Giê-su muốn mỗi người mỗi nhà tin cậy mến Chúa thực lòng, chứ đừng giả vờ tin, hoặc nửa tin nửa ngờ, đừng giả vờ cậy trông hay cầu may được chẳng hay chớ, cùng đừng giả vờ yêu kiều đầu môi chót lưỡi. Cùng vậy, việc giữ luật ngày Chúa Nhật không phải là đến nhà thờ cho có lệ, càng không phải đi lễ cho người ta biết mình có đi lễ, nhưng phải tham dự thánh lễ với trọn lòng tin tưởng chúc tụng tạ ơn vì những ơn lành, với trọn niềm cậy trông hy vọng và với trọn lòng yêu mến.

Ngày Chúa Nhật được thiết lập vì phần rỗi đời đời của con người. Vì thế, ước gì các gia đình dùng ngày Chúa Nhật để tin cậy mến Chúa nhiều hơn, để thực hiện việc bác ái nhiều hơn.

Thầy Thông ở Tây Ninh tâm sự: “Chúa nhật nào, anh em tôi cũng có một địa chỉ đến để thăm viếng, sẻ chia, để thấp lên trong lòng người nghèo một niềm hy vọng vào tình thương của Chúa. Anh em tôi hành hương và mời người nghèo cùng hành hương.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thực lòng tin cậy mến Chúa, và mời mọi người cùng hành hương trong hy vọng. Amen.

22/01 THỨ TƯ TUẦN 2 TN C

Dt 7,1-3.15-17; Mc 3,1-6.

CHIA SẺ LÒNG XÓT THƯƠNG CHO NGƯỜI

“Trong ngày Sabbat được cứu sống hay giết chết?”

Ngày Sabbat, Chúa Giê-su vào hội đường. Trong hội đường có người bị bại liệt một tay. Chúa Giê-su biết rõ tâm ý của các biệt phái là chờ xem Người có chữa lành cho người bại tay không, nên Người bảo anh ta lại, và Người hỏi mọi người: “Trong ngày Sabbat được cứu sống hay giết chết?”. Mọi người làm thinh, và Người đã chữa lành anh ta trước mắt mọi người.

Mỗi Ki-tô hữu phải luôn chiếu tỏa tình thương của Thiên Chúa cho mọi người. Nơi nào có khiêm nhường, nơi ấy có tình thương. Nơi nào có tình yêu thương, nơi ấy có Thiên Chúa.

Người trong gia đình chữa lành cho nhau các thứ bệnh, nhờ lòng khiêm nhường cảm thông, thấu hiểu, nhờ bàn tay ân cần nâng đỡ, nhờ cử chỉ khiêm tốn phục vụ, nhờ lời nói dịu dàng ủi an, nhờ trái tim biết thổn thức xót thương và cùng tan nát. Ai được sống trong gia đình có lòng thương xót như thế, thì chắc chắn sẽ thừa hưởng một gia tài quý giá của cha mẹ. Và từ gia đình, sẽ Loan Báo Tin Mừng thương xót, bằng chính cuộc sống giàu lòng thương xót của con cái, của hậu duệ.

Ông Tư kể chuyện bà cố Hóa trên đất Mỹ: Từ tuổi 70 đến tuổi 80, hầu như không có ngày Chúa Nhật nào bà ở nhà. Lúc còn đi được, thì bà thăm viếng ủi an các cụ già hơn mình. Qua tuổi 81, bà không còn khỏe để đi, mấy cô con gái thăm viếng các cụ. Nay, bà đã mất, các cô con đang vào tuổi chui, và cũng không khác gì mẹ mình ngày xưa: Ngày thường để đi làm. Chúa nhật để đi thăm viếng! Cả tuần để sống lòng xót thương.

Trong ngày Chúa Nhật, nên cứu sống hay là giết chết? Ước gì các gia đình dùng ngày Chúa Nhật để sống trọn tình Chúa thương và để chia sẻ tình thương Chúa cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống trong sự sống của Chúa, và chia sẻ sự sống ấy cho người, nhất là người đau khổ. Amen.

23/01 THỨ NĂM TUẦN 2 TN C

Dt 7,25-8,6; Mc 3,7-12.

XIN ƠN CHỮA LÀNH HỒN XÁC

“Các thân ô uế vừa thấy Người i, liền sụp lạy...”

Mỗi con người là một công trình tuyệt hảo của Thiên Chúa: công trình sáng tạo, thánh hóa, và cứu chuộc. Vì thế, Thiên Chúa quý chuộng sự sống phần hồn, phần xác của mỗi người. Thiên Chúa cũng muốn cho mỗi người biết trân trọng, bảo vệ, chăm sóc hồn xác mình cho xinh tốt khỏe mạnh, nhưng phải ưu tiên cho phần linh hồn được tinh tuyền xứng đáng nơi Chúa ngự.

Chúa Giê-su chữa lành bệnh phần xác cho nhiều người, không chỉ để cho họ sống vui ở đời này, mà còn để họ tin vào Người và được sống vui ở đời sau nữa. Người muốn mỗi người mỗi nhà tin tưởng vào quyền năng và lòng thương xót của Người mà chân thành kêu xin, nhẫn nại trong đau khổ, kiên trì trong hy vọng được chữa lành theo thánh ý của Người. Đôi khi bệnh phần xác là phương thế tốt nhất chữa lành bệnh phần hồn. Người còn muốn ai đã được chữa bệnh phần xác, thì vững tin vào uy quyền và tình thương của Người, bước theo người, sống theo Lời Người, sống yêu như Người, trao ban tình thương cho mọi người, để được cùng Người sống sự sống vĩnh cửu.

Có người nhắc lại chuyện Xin Ôn Chữa Lành. Năm ấy có nhóm 16 người từ Bình Thuận ra đến tận Thái Bình để hành hương Mẹ Fatima Thái Bình ở Giáo Xứ Cổ Việt. Cha Augustino Nguyễn Quang Huy giúp họ cầu nguyện với Thánh Thể, với Lòng Chúa Thương Xót, với Mẹ Fatima, và với Cô Lụa Tử Đạo. Ngày cuối cùng, trong giờ chầu Thánh Thể, người dẫn chầu nhắc đi nhắc lại câu: “Đến để xin, về để chia” như câu tâm niệm của nhóm. Và quả thực, 16 người ra về đã cảm nghiệm được ơn chữa lành, và vẫn thường họp nhau cầu xin ơn chữa lành cho các bệnh nhân và mọi người vào tối ngày 13 hàng tháng.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quý chuộng sự sống của cả hồn lẫn xác, tin tưởng Chúa và xin ơn chữa lành xác hồn. Amen.

24/01 THỨ SÁU TUẦN 2 TN C

Dt 8,6-13; Mc 3,13-19.

GỌI VÀ CHỌN NGƯỜI CÓ LÒNG YÊU

“Ngủ i gọi những kẻ Ngủ i muốn gọi”

Nếu các nhà lãnh đạo đất nước trên trần gian này đều chọn những người có trình độ học vấn, chính trị cao, để làm tay chân cho mình, thì Đức Giê-su, Vua Nước Trời, lại chọn những người có lòng yêu, có trái tim biết chạnh thương để cộng tác với Người mà tỏ bày tình yêu thương của Thiên Chúa cho nhân loại.

Vâng! Chúa Giê-su đã gọi những người mà Người muốn gọi, và họ đã theo Người. Và trong số những người đã được gọi, Người đã chọn ra 12 vị gắn bó với sứ vụ của Người. Mười hai con người ấy không có gì nổi trội, nếu không nói là bình thường, hoặc tầm thường trong mắt mọi người. Thế rồi, nhờ kết hiệp gắn bó với Chúa Giê-su, họ đã nhận được ân sủng và thi hành đúng ý muốn của Thiên Chúa Cha là đem Tin Mừng Cứu Độ đến cho muôn dân. Việc của Thiên Chúa, không ai có thể suy thấu.

Mỗi Ki-tô hữu chúng ta đây, đích thực là những người mà Chúa Giê-su muốn gọi và đã gọi. Chúa cũng đã chọn trong chúng ta, những người làm Giáo Hoàng, làm Giám Mục, để tiếp nối sứ vụ tông đồ. Là Linh Mục, là giáo dân, chúng ta cộng tác với các Giám Mục, các Đấng Kế Vị Các Tông Đồ, để mở rộng Nước Chúa. Chúa Giê-su đang khát khao mỗi chúng ta gắn bó với Người, để sống trong ân sủng tin yêu bình an và để chúng ta đem tin yêu, bình an của Chúa đến cho muôn người.

Xin các gia đình đừng mặc cảm vì mình không có khả năng, trình độ, học vấn, nhưng luôn vui mừng vì mình có trái tim luôn biết xót thương. Cũng xin đừng nghĩ mình có hiểu biết, có trình độ, có khả năng mà xem thường giá trị của những người tưởng như là thấp kém. Thực ra, ai có trái tim biết chạnh lòng yêu người, thì người ấy đã đạt đến trình độ hiểu biết của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Loan Báo Tin Mừng bằng cách sống chân thành yêu thương hết mọi người. Amen.

**25/01 THỨ BẢY THÁNH PHAOLÔ, TÔNG ĐỒ TRỞ LẠI
Cv 22,3-16 (hoặc Cv 9,1-22); Mc 16,15-18.**

CHÚNG TA VỐN LÀ DÂN NGOẠI

“Các con hãy đi rao giảng Tin Mừng khắp thế gian”

Trên đường đi Đamas để sát hại những người theo Chúa Giê-su, ông Sao-lê đã bị một luồng sáng của Thiên Chúa đánh ngã ngựa. Ông đã thưa với Chúa: “Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?”. Chúa đã hướng dẫn từng bước để ông trở thành một Phaolô, tông đồ dân ngoại. Chính Phaolô là dân ngoại trước tiên, được Chúa đánh thức, để trở lại với Chúa, thì chắc hẳn là ông có cái cảm nghiệm sâu sắc về dân ngoại và ơn gọi trở lại.

Chúa đã dùng một người ngoại trở lại, để đánh thức những người dân ngoại trở lại, đúng là một huyền nhiệm khôn ngoan.

Mỗi Ki-tô hữu cũng vốn là dân ngoại, và việc đón nhận đức tin vào Thiên Chúa trong Đức Giê-su, là một hồng ân, chứ không phải do khả năng, sự khôn ngoan hiểu biết của mình. Vì thế, xin đừng tự phụ, tự cao rằng mình là đạo dòng, đạo gốc mà xem thường anh em tân tòng hay lương dân. Ngược lại, người có đạo cần khiêm nhường sống chính nguồn đạo của mình là “kính mến Chúa và yêu thương người”, để cuộc sống ấy là lời loan báo tin mừng tình thương cho hết thảy anh em lương dân.

Thánh Phaolô vốn là dân ngoại, khi đã trở lại với Chúa, Ngài đã yêu thương dân ngoại và nhiệt tình hy sinh rao giảng Tin Mừng cho dân ngoại bằng đời sống yêu thương của mình.

Ông Tư kê: “Cô Phụng lấy chồng đạo, theo đạo, sống được với chồng chỉ 3 tháng, chồng bỏ. Cô làm lại cuộc đời với anh Trì, người lương, có hai con. Biết mình đang trong tình trạng rối, nhưng cô và anh Trì vẫn tham dự thánh lễ, lo cho con theo đạo từ nhỏ, chở con đi lễ, học giáo lý, đón con về. Cô chờ tòa án tuyên bố tiêu hôn, để anh Trì được theo đạo và hôn phối theo luật giáo hội. Cô là tông đồ dân ngoại ngay trong nhà mình”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống chuẩn mực mến Chúa yêu người, để loan báo tin mừng cho mọi người. Amen.

25/01 THỨ BẢY TUẦN 2 TN C

Dt 9, 2-3, 11-14; Mc 3:20-21

XIN ĐƯỢC CHÚT MÁT TRÍ CỦA CHÚA

“Người i đã mất trí”

Chúa Giê-su rao giảng, chữa bệnh gần như toàn thời gian. Người không lo sức khỏe bản thân mình, chỉ lo cho mọi người. Những thân nhân của Người nói: “Người đã mất trí”.

“Người đã mất trí”, thiết tưởng, là một câu “trách yêu” rất thường tình và chân tình của những người trong gia đình, nói lên sự lo lắng đáng quý cho nhau về phần xác. “Người đã mất trí”, có khác gì câu trách yêu của Mẹ Maria khi tìm lại được con trong đền thờ: “Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!”.

Vâng, Chúa Giê-su đã đánh mất cái khôn ngoan của loài người, để sống theo sự khôn ngoan của Thần Khí Thiên Chúa.

Tất cả phải ưu tiên cho việc Loan Báo Tin Mừng, cho việc cứu độ, cho hạnh phúc của mọi người, như thế là mất trí sao?

Phải hy sinh cả thời giờ, tiền bạc, cái tôi địa vị, chức quyền, hy sinh cả những nhu cầu thiết yếu cho cuộc sống đời này, vì Tin Mừng, và phần rỗi các linh hồn, như thế là mất trí sao?

Vợ chồng trách nhau sao chẳng lo chuyện làm ăn cho giàu có hơn người, mà cứ mãi lo chuyện nhà thờ nhà thánh, chuyện bao đồng vô bổ! Không phải là trách nhau mất trí đó sao?

Vâng, còn nhiều người không chỉ thờ ơ, lại còn ngăn cản người nhà mình tham gia đời sống giáo hội. Thật đáng tiếc.

Ước gì mỗi người mỗi nhà xin cho được chút mất trí của Chúa Giê-su, để bớt đi những tính toán hơn thiệt, để xóa đi cái tôi cầu an vị kỷ, để hào phóng quảng đại hy sinh tất cả sức lực, thời gian, tiền bạc vì Tin Mừng và vì hạnh phúc của mọi người.

Ước gì gia đình mình vui mừng vì có người mất trí như Chúa Giê-su luôn có lòng thương xót và thực thi lòng thương xót.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình toàn tâm toàn ý cho việc sống đức tin, đức cậy, và nhất là đức mến Chúa yêu người. Amen.

26/01 THÁNH TIMÔTHÊÔ VÀ TITÔ, GM

2 Tm 1, 1-8; Lc 10, 1-9

MÀU NHIỆM, HIỆP THÔNG, SỨ VỤ

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”

Cả Ti-mô-thê-ô và Ti-tô đều đã được đức tin qua việc rao giảng Tin Mừng của Thánh Phao-lô. Và khi nhận thấy đức tin nơi hai ông đã trưởng thành, Thánh Phao-lô đã đặt tay phong chức Giám Mục cho hai ông, để các ông làm cộng sự đắc lực với Người trong việc rao giảng Tin Mừng.

Tâm thư của Thánh Phao-lô gửi cho Giám Mục Ti-mô-thê-ô, viết: “Cha nhắc nhở con điều này, là hãy làm sống động ơn Chúa trong con, ơn mà con lãnh nhận qua việc cha đặt tay trên con. Thật vậy, Thiên Chúa không ban cho chúng ta một thần trí nhất sợ, mà là thần trí dũng mạnh, mến yêu và độ lượng. Vậy con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng hổ thẹn vì cha là tù nhân của Người; nhưng hãy cộng tác với Tin Mừng dựa theo quyền lực của Thiên Chúa”. Và cho Giám Mục Ti-tô: “Titô, người con chân thật trong cùng một đức tin. Nguyên chúc cho con được ân sủng và bình an của Thiên Chúa Cha, và của Đức Giêsu Kitô, Đấng Cứu độ chúng ta”

Những lời thư rất tha thiết với tâm tình thánh thiện, với khát khao bỏng cháy cho Nước Chúa trị đến. Thánh Phao-lô mặc lấy lòng yêu của Chúa Giê-su mà đối xử với những người cộng sự với mình. Thiết tưởng, đây là tinh túy của màu nhiệm, hiệp thông và sứ vụ, là bí quyết thần thánh cho những thợ gặt gặt hái được nhiều bông lúa chín vàng những khát khao công chính, và là phương cách tối ưu để thực hiện chỉ thị loan báo Tin Mừng.

Người được sai đi sẽ không còn là con chiên cô đơn đối diện với bầy sói, sẽ không thể chào thua trước những thách đố, không thể gục ngã trước những cạm bẫy, những chước quỷ mưu ma. Ân sủng bình an của Chúa Ki-tô nối kết tất cả.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiệp nhất với Chúa, với nhau, để chu toàn sứ vụ đem về cho Chúa các linh hồn. Amen.

26/01 CHÚA NHẬT TUẦN 3 TN C

Nkm 8,2-4a.5-6.8-10; 1Cr 12,12-30; Lc 1,1-4;4,14-21.

ĐỨC GIÊ-SU KI-TÔ, ĐÁNG CỨU ĐỘ DUY NHẤT

“Hôm nay ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh này”

Tiên tri Isaia đã loan báo về việc Đấng Cứu Thế, là Đấng được Thiên Chúa xúc dầu, sẽ đến và sứ vụ của Người là: rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, thuyên chữa những tâm hồn sám hối, loan truyền sự giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được trông thấy, trả tự do cho những kẻ bị áp bức, công bố năm hồng ân và ngày khen thưởng. Chúa Giê-su xác nhận: Đấng Cứu Thế ấy đã đến, chính là Người.

Thánh Luca viết đoạn này gửi cho ông Thê-ô-phi-lê, để ông hiểu được chân lý các giáo huấn mà ông đã lãnh nhận. Cũng là viết cho tất cả chúng ta, để củng cố đức tin của chúng ta vào Đức Giê-su Ki-tô, cũng là viết cho nhân loại, để nhân loại hiểu ra rằng ơn cứu độ chỉ nơi Chúa Giê-su Ki-tô, không có ở một địa chỉ nào khác. Có biết bao triết gia, hiền sĩ suy tư về cuộc sống con người, đưa ra những phương thế sống sao cho bình an thanh thản, rồi tự cho giải pháp của mình là chân lý. Thế nhưng, không có triết thuyết nào được gọi là Tin Mừng cho nhân loại. Bởi không có giải pháp nào cứu con người thoát khỏi cái khổ đau và cái chết ngàn đời. Tin Mừng của Chúa Giê-su đích thực là Tin Mừng vì không chỉ là Lời dạy sự sống của Thiên Chúa, nhưng là một Con Người ban sự sống của Thiên Chúa cho những ai sống theo Lời dạy của Người.

Ước gì các gia đình vững tin Chúa Giê-su, và cương quyết không đặt niềm tin nhằm vào những thực tại phù du, ảo tưởng. Ngoài Chúa ra, không có nơi nào hạnh phúc, chẳng có chốn nào bình yên. Đừng tin vợ thờ quấy. Đừng tin vào một người phạm sống nay chết mai, nhưng tin vào một Thiên Chúa từ trời xuống làm người để đưa chúng ta vào sự sống vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin vững vào Chúa Giê-su Ki-tô, Đấng duy nhất cứu con người khỏi chết ngàn đời. Amen.

27/01 THỨ HAI TUẦN 3 TN C

Dt 9,15.24-28; Mc 3,22-30.

KIÊU CĂNG THÌ CHIA RẼ, DIỆT VONG

“Satan phải diệt vong”

Thầy Chúa Giêsu chữa lành cho người bị quỷ ám, các kinh sư không nể phục uy quyền và tình thương của Thiên Chúa, lại cho rằng: “Ông ấy lấy quyền của tướng quỷ Belgiêbút mà trừ quỷ”. Suy nghĩ ấy, tư tưởng ấy phát xuất từ lòng dạ kiêu căng của họ, theo sự xúi giục của Sa-tan. Họ thuộc về Sa-tan.

Con Thiên Chúa Làm Người để cứu con người khỏi vòng nô lệ của ma quỷ. Thế mà, trong câu chuyện Tin Mừng hôm nay, Người đã không được các kinh sư con người kia nhìn nhận Người là Con Thiên Chúa, lại còn bị họ xem là tướng quỷ. “Lấy quyền của tướng quỷ mà trừ quỷ”. Như thế thì có khác gì các kinh sư con người kia tự cho mình là Thiên Chúa, mà quyết định số phận, tên gọi, nhân thân của Thiên Chúa. Nhưng Chúa Giêsu nói: “Nếu Satan dấy lên chống đối với chính mình và tự phân tán, thì nó không thể đứng vững được mà phải diệt vong”.

Có người, khi thấy ai đó có khả năng, hiểu biết, có lòng đạo đức hơn mình, thì lấy làm khó chịu và tìm cách hạ bệ, bêu xấu. Có người, không muốn người khác nổi trội hơn mình. Có người, không muốn những người thuộc thành phần thấp bé hơn mình góp ý cho mình. Có người, thấy ai làm được việc gì tốt đẹp thì nghe lòng mình không vui. Tính hư này phổ quát, bởi lòng ai cũng còn tàng ẩn cái căn cốt kiêu căng đáng sợ! Có người nói: “Ai cũng phải tu sửa, buông bỏ cái “tôi”, mới thiện hảo được”.

Ước gì các gia đình nhận ra tỏ tường cái hậu quả kinh khủng của tội kiêu căng, là làm cho gia đình, cộng đoàn bất hòa, bất thuận, bất nhất, bất an; và cũng nhận ra rằng chỉ khi khiêm nhượng nhìn nhận giá trị của nhau, thì mới trở sinh hoa trái hiệp nhất, bình an, hạnh phúc và nên chứng tá của Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi nhà khiêm nhượng kết hiệp với Chúa, hiệp nhất với nhau xây dựng Nước Chúa. Amen.

28/01 THỨ BA TUẦN 3 TN C

Dt 10,1-10; Mc 3,31-35.

THUỘC VỀ CHÚA, THUỘC VỀ NHAU

“Ai làm theo ý Thiên Chúa, thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta”

Người nhà của Chúa Giê-su lo lắng tìm Người, nhưng Người nói: “Ai là mẹ Ta? Ai là anh em Ta?” Rồi nhìn những người ngồi quanh, Người nói: “Đây là mẹ Ta và anh em Ta. Vì ai làm theo ý Thiên Chúa, thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta”.

Chúa Giê-su muốn nói với chúng ta về một tương quan còn quý giá gấp ngàn lần hơn tương quan huyết nhục phân xác, hơn tương quan gia đình trần gian. Đó là tương quan của những con người cùng được tái sinh nhờ máu nước cứu độ của Người, nhờ nghe Lời Người mà thực hiện đúng thánh ý Thiên Chúa, và được tháp nhập vào gia đình Thiên Chúa, gia đình vĩnh cửu!

Còn vinh dự nào bằng khi một con người trần gian xác đất vật hèn mong manh hay chết, thế mà lại được quyền làm con của Thiên Chúa, được sống trong gia đình của Thiên Chúa, được hưởng sự sống đời đời trong Nước Chúa. Quyền lợi đã rõ ràng, đã sẵn sàng. Nghĩa vụ cũng đơn giản thôi là nghe Lời Chúa Giê-su và thực hành trong cuộc sống ở trần gian này.

Hơn thế nữa, những ai thi hành ý muốn Thiên Chúa qua việc “lắng nghe và tuân giữ, thi hành Lời Chúa Giê-su dạy” thì họ thuộc về Thiên Chúa, thuộc về nhau, trở nên huynh đệ của nhau trong một mái ấm bình an hạnh phúc hôm nay và mai sau.

Ước gì, các gia đình thuộc về Chúa để thuộc về nhau. Xin đừng có ai trong các gia đình chỉ thuộc về nhau mà không thuộc về Chúa. Nếu chỉ lo thuộc về nhau mà không lo thuộc về Chúa, thì sự thuộc về ấy không bao giờ là bền vững, cũng chẳng có hạnh phúc thật, nếu không nói chỉ là một ảo tưởng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin yêu Chúa, hoàn toàn thuộc về Chúa, để tình vợ chồng, tình cha mẹ con cái, tình huynh đệ được nối kết trong tình Chúa yêu mãi mãi vững bền. Amen.

CHIỀU 28/01 THỨ BA (1)

LỄ TẮT NIÊN Is 63,7-9; 1Cr 1,3-9; Lc 1,39-55.

TẠ ON CHÚA VỚI LÒNG TÍN THÁC

“Linh hồn tôi ngợi khen Chúa”.

Chiều cuối năm bên vòm vườn thanh long sai quả, ông Ba thăm thưa với Chúa: “Con tạ ơn Chúa, vì vụ này Chúa cho con trúng mùa để giải quyết bớt nợ nần cho thằng con trai hư đốn!”

Bên vòm vườn kia, thanh long còi cọc lưa thưa ngao ngán vì thua lỗ, ông Sáu cũng thăm nguyện: “Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa, vì con cố gắng hết sức rồi. Chúa cho sao, con nhận vậy”.

Vâng, tâm tình tạ ơn là thể hiện đức tin vững chắc vào sự hiện diện của Thiên Chúa trong mọi thời gian, không gian, mọi ý nghĩ, mọi ước muốn, mọi hoàn cảnh biến cố trong đời mình.

Lời kinh Magnificat của Mẹ Maria như một lời tạ ơn chuẩn mực của một tín nữ. Lời tạ ơn hàm chứa sự phó thác hoàn toàn trong bàn tay uy quyền và trái tim thương xót của Thiên Chúa. Mẹ đã buông bỏ sự lo lắng băn khoăn về tương lai đời mình, để vững tin, vững niềm hy vọng vào Chúa. Bởi, nếu một phụ nữ bình thường, thì sau khi nhận cư mang Con Thiên Chúa, hẳn là phụ nữ ấy sẽ lo lắng biết bao! Tiếng đời ngoài kia? Rồi mai sẽ ra sao?! Hạnh phúc nào không vương mùi đau khổ? Vinh quang nào mà không bước qua thập giá bi thương? Mẹ hoàn toàn tín thác vào Chúa và cất tiếng: “Linh hồn tôi ca ngợi Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ tôi”.

Lời Chúa mời gọi các gia đình luôn tạ ơn Chúa với lòng tín thác hoàn toàn như Mẹ Maria. Đức tin không cho phép chúng ta tách rời, hay chối bỏ sự hiện diện đồng hành của Chúa.

Ước gì các gia đình nhận ra “tất cả là hồng ân”. 365 ngày qua đi là 365 ngày mà gia đình được sống trong sự quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa. Cách yêu và cách lo của Chúa cho mỗi nhà luôn là hoàn hảo và bổn phận của nhà mình là Tạ ơn Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra vui buồn sướng khổ, hay thành bại gì đều là hồng ân của Chúa và tạ ơn Chúa. Amen.

CHIỀU 28/01 THỨ BA (2)

LỄ TẮT NIÊN Is 63,7-9; 1Cr 1,3-9; Lc 17,11-19

MÓN QUÀ TẠ ƠN CHÚA CUỐI NĂM

“Ngủ i ấy đến sấp mình dưới chân Chúa Giêsu và tạ ơn Ngủ i”

Mười người phung được chữa lành, chỉ có một người ngoại giáo trở lại sấp mình dưới chân Chúa Giê-su và tạ ơn Người.

Câu chuyện Tin Mừng buổi tắt niên đơn sơ có vậy, nhưng, có lẽ đủ để làm cho các tín hữu Chúa đau nhói trong lòng, vì sự vô ơn của những người mang danh là “người có đạo”.

Quả thực, Lời Chúa trong thánh lễ Tắt Niên hôm nay là cơ hội quý giá cho mỗi người, mỗi nhà rà soát lại cách sống đạo của mình, hay nói đúng hơn, là lời mời rà soát lại cách thực hành đức tin, đức cậy, đức mến của người nhà mình.

Tin Chúa không là chuyện cầu may được chẳng hay chớ, nhưng là tin tuyệt đối vào uy quyền và tình thương của Người.

Yêu mến cậy trông Chúa không phải là một thứ yêu mến trông cậy cách vụ lợi, như ở trần gian, nhưng là một bổn phận đáp đền tình yêu và sự quan phòng kỳ diệu của Chúa.

Thực là vô lý, dịp cuối năm, ai cũng lo quà tết cho kẻ làm ơn làm phúc cho mình, cho người giúp vốn, cho người giúp tạo công ăn việc làm, cho người cho mình được tăng lương mà bớt việc, cho người chạy chữa hay cứu mạng mình. Còn với Chúa, thì chúng ta đối xử với Người quá bạc bẽo. Bạc bẽo đến nỗi có người không có một chút nhớ đến Chúa, chỉ nhớ tài sức mình. Bạc bẽo đến nỗi không nói được với Chúa một lời cảm ơn!

Đang lúc mọi người tham dự thánh lễ tạ ơn cuối năm, thì cũng có những người tung bưng cúng ly ở nhà hàng chúc mừng nhau một năm qua thành công rực rỡ nhờ thân, nhờ thế!

Ước gì các gia đình dâng cho Chúa chỉ một món quà cuối năm ý nghĩa, đó là “cả nhà sấp mình xuống, mà tạ ơn Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra “tất cả là hồng ân Chúa” và sấp mình trước bàn thờ Chúa, thăm lạy, tạ ơn. Amen.

TÔI 28/01 THÁNH LỄ GIAO THỪA (1)

Ds 6,22-27; 1Tx 5,16-26.28; Mt 5,1-10

SÔNG TÁM MỐI PHÚC TRONG NĂM MỚI

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”

Một năm qua đi, một năm nữa lại đến. Cuối năm thì tính số thành bại, lỗ lãi, nhưng hầu như ai cũng tính chuyện thành bại lỗ lãi phần xác nhiều hơn chuyện phần hồn. Ít có ai tính số xem mình đã từ bỏ một tật xấu được bao nhiêu phần trăm! Và cũng vì thế mà nếu có dự tính gì cho năm mới, thì cũng nghĩ ngay đến chuyện làm thế nào cho có thêm nhiều tiền, nhiều vàng!

Thực là trái ngược, khi Lời Chúa phút Giao Thừa này, lại ban cho chúng ta Tám Mối Phúc Thật và mở đầu là: “Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó vì Nước Trời là của họ”.

Hẳn là Chúa biết rõ các gia đình quá bận tâm đến đời sống vật chất thế gian, mà quên rằng: vật chất không tồn tại tới vĩnh cửu. Vật chất làm thỏa mãn nhu cầu phàm tục cõi đời này, nhưng không bảo đảm cho con người có cuộc sống đời sau.

Vì thế, Chúa muốn các gia đình buông bỏ những bận tâm về vật chất cõi phàm tục này, để hướng lòng đến quê hương đích thực và vĩnh cửu là sự sống đời sau trong Nước Thiên Chúa.

Bây giờ, vì mục đích thánh thiện là chiếm hữu được Nước Trời, các gia đình sẽ không chấp nhận bị lệ thuộc vào những thứ vật chất, nhưng để lòng mình lệ thuộc vào Thiên Chúa với niềm tin thác vững chắc. Hóa ra, sống tinh thần nghèo khó, chính là đặt vận mệnh đời mình trong bàn tay quyền năng và trái tim thương xót của Chúa, đặt niềm hy vọng vào Chúa, là tin thác đúng chỗ tin thác, là đặt niềm hy vọng đúng địa chỉ hy vọng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thực hiện tám mối phúc thật trong năm mới này, bắt đầu với tinh thần khó nghèo là tin thác vào Chúa, sống công chính, hiền lành, khiêm nhường, hòa bình và xót thương với Chúa, để được Chúa ban thưởng chính Chúa làm gia nghiệp, và được sống đời đời trong Nước Chúa. Amen.

TÔI 28/01 THÁNH LỄ GIAO THỪA (2)

Ds 6,22-27; 1Tx 5,16-26.28; Mt 7,7-11

HÃY XIN, TÌM, GỖ... CHO ĐƯỢC CÓ CHÚA

“Hãy xin thì sẽ được; hãy tìm thì sẽ gặp; hãy gõ cửa thì sẽ mở cho”

Trước thêm năm mới, Lời Chúa mời gọi mỗi chúng ta “Hãy xin thì sẽ được; hãy tìm thì sẽ gặp; hãy gõ cửa thì sẽ mở cho”. Chúa không bảo chúng ta chỉ xin mà thôi, nhưng phải tìm và phải mạnh dạn tin tưởng mà gõ cửa lòng Người. Ba công việc phải liên kết với nhau thành một chuỗi việc của đức tin công giáo, không thể chỉ một và không thể tách rời nhau.

Ai trong chúng ta cũng khát mong cho năm mới bình an hạnh phúc, nhưng cầu xin ai, tìm ở đâu, và gõ cửa nhà nào để có được bình an thật, hạnh phúc thật. Nếu cầu xin bình an hạnh phúc thật nơi người trần gian này, nơi vật chất trần gian này, thì dĩ nhiên là không ai cũng như không có gì có thể ban hạnh phúc thật cho chúng ta. Và nếu có, thì ấy là loại bình an ảo, hạnh phúc ảo. Thật đáng tiếc cho biết bao người cầu xin và đi tìm cho được loại bình an hạnh phúc ảo ấy mà không hề hay biết, đôi khi còn vênh váo vỗ ngực xem mình là thành công và nhìn tất cả những ai khó nghèo, đau khổ, bất hạnh kia với ánh nhìn khinh bỉ.

Ước gì các gia đình cầu xin cho được có Chúa, tìm cho được Chúa, mạnh dạn gõ cửa lòng yêu thương của Chúa, vì khi gia đình có Chúa, nghĩa là đã có tất cả, không còn thiếu thốn gì, cũng không phải âu lo hay lo sợ điều gì nữa. Đúng như Thánh Vịnh 22: “Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thôn chi”. “Có Chúa bước bên tôi lòng tôi chan chứa bao niềm vui. Có Chúa dắt đưa tôi, nhịp chân tôi bước trong thành thoi”.

Ước gì các gia đình khi đã có Chúa, thì cũng chia sẻ Chúa cho mọi người, chia sẻ tình thương của Chúa cho mọi người, chia sẻ Tin Mừng và cuộc sống Tin Mừng cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chọn Chúa làm niềm vui, làm hy vọng, làm gia nghiệp muôn đời trong năm mới này. Amen.

29/01 THỨ TƯ MÔNG MỘT TẾT -ÁT TỊ. (1)

Câu Bình An Năm Mới. St 1,14-18; Pl 4,4-8; Mt 6,25-34.

TIN TƯỞNG CHÚA YÊU THƯƠNG QUAN PHÒNG

“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”

Vòng thời gian cứ thẳm lặng quay mãi. Và hôm nay, thời gian lại đưa chúng ta vào một mùa xuân mới. Chẳng có ai trên trần gian này có thể cản lối mùa xuân đến, cũng chẳng có ai có phép làm cho mùa xuân chậm lại hay sớm hơn. Chẳng có tổ chức nào, đảng phái nào có đủ khả năng ban cho chúng ta một mùa xuân cả. Chỉ có Thiên Chúa, đáng đã sáng tạo vũ hoàn, đáng điều khiển vũ hoàn, luôn quan phòng mọi sự trong yêu thương của Người, mới có quyền năng ban cho chúng ta một mùa xuân tự nhiên trên cõi đất này, và còn một mùa xuân vĩnh cửu trong cõi sống muôn đời trong Nước hằng sống của Người.

Từ suy tư ấy, mọi niềm hoan lạc, muôn lời tạ ơn chúc tụng trong ngày đầu năm mới, đầu xuân mới đều phải quy hướng về Thiên Chúa, đáng ban cho chúng ta sự sống xinh đẹp công chính ở đời này, và cũng ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu ở đời sau.

Ngày đầu năm mới, Chúa bảo các gia đình đừng quá bận tâm chuyện năm mới ở trần gian, nhưng phải luôn hướng lòng về Năm Mới, về Trời mới, Đất mới của cõi hằng sống. Người nói “Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai. Ngày nào có sự khốn khổ của ngày ấy”. “Tiên vãn, các con hãy lo tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người”.

Ước gì các gia đình đặt niềm hy vọng tín thác hoàn toàn vào Chúa, đáng yêu thương quan phòng gìn giữ, như “con chim xanh kia ai mua một đồng, mà Chúa thương nên chim ngàn phương bay cao”. “N như hoa huệ đồng nội kia tươi đẹp”.

Ước gì các gia đình ngộ ra cái mới ở trần gian này luôn trong tình trạng chuẩn bị để biến thành cái cũ trong thời gian, và chỉ có cái mới của Thiên Chúa, của Lời Chúa là muôn đời tồn tại.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng tin, cậy, mến Chúa luôn mới, lòng yêu người luôn mới theo thánh ý Chúa. Amen.

29/01 THỨ TƯ MÔNG MỘT TẾT -ÁT TÌ. (3)

Câu bình an năm mới: Is 11,1-9; Cl 3,12-17; Mt 11, 25-30.

HIỀN LÀNH, KHIÊM NHƯỢNG, QUÀ TẶNG BÌNH AN

“Ta dịu hiền và khiêm như ng trong lòng”

Chúa Giê-su chúc tụng ngợi khen Chúa Cha vì Người đã tỏ bày tình thương diệu kỳ của Người cho những ai có tâm hồn đơn sơ bé mọn. Những người tưởng mình là khôn ngoan, kiêu căng cho mình là hiểu biết sẽ không thể hiểu thấu được mâu nhiệm tình thương này. Thiên Chúa nghiêng mình xuống, cúi xuống trên những người đau khổ, thấp kém. Vì thế, Chúa Giê-su bảo “tất cả những ai khó nhọc và gánh nặng hãy yên tâm tin tưởng mà đến với Người để được người nâng đỡ, bổ sức. Và hãy học cùng Người bài học “hiền lành khiêm nhượng” để tìm thấy được bình an thật, hạnh phúc thật ngay hôm nay.

Bình an và hạnh phúc luôn là khát vọng chính đáng của con người trên hành trình dương thế này. Nhưng con người tìm đâu ra bình an hạnh phúc giữa một thế giới đầy dẫy những bất an bất hạnh tàng hình trong những thứ bình an ảo, hạnh phúc ảo. Và nguyên nhân dẫn đến tình trạng bất an bất hạnh của con người, của gia đình, của xã hội chính là lòng kiêu căng. Bao lâu ai đó còn giữ lòng kiêu căng thì bấy lâu kẻ ấy không gặp được Thiên Chúa và cũng chẳng tìm được bình an, hạnh phúc.

Năm mới, Chúa Giê-su tặng chúng ta món quà quý giá là hãy cùng Người sống hiền lành, khiêm nhượng để được bình an thật, hạnh phúc thật. Quả thực, Lời vàng này là món quà đầu xuân gửi đến cho tất cả chúng ta. Ước gì mỗi người, mỗi nhà hân hoan đón nhận món quà này, và bước vào hành trình một năm mới với quyết tâm ký thác tất cả cho Thiên Chúa, trong đức Giê-su, quyết tâm sống hiền lành khiêm nhượng. Mỗi người đều hiền lành khiêm nhượng, ắt sẽ có một gia đình bình an hạnh phúc. Mỗi nhà bình an ắt sẽ có một Giáo Xứ, một cộng đoàn bình an.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người mỗi nhà, đều sống hiền lành khiêm nhượng với Chúa, với nhau và với mọi người. Amen.

29/01 THỨ TƯ MÔNG MỘT TẾT -ÁT TỊ. (4)

Cầu Bình An Năm Mới. Is 11,1-9; Cl 3,12-17; Ga 14,23-27

BÌNH AN ĐÍCH THỰC CHO NĂM MỚI

“Thầy ban bình an của Thầy cho các con”

Mừng năm mới lại đến, mừng mỗi người, mỗi nhà có thêm một thời gian mới để sống và sống với nhau trên trần gian này.

Ai cũng vui mừng phấn khởi và cầu chúc nhau khỏe mạnh, bình an, hạnh phúc, hay an khang thịnh vượng. Có người lại cầu mong, cầu chúc cho năm mới được trọn ba điều quý giá là Phúc, Lộc, Thọ... rồi bỏ ra mười lăm triệu mà rinh luôn tượng Tam Đa ba ông thần ấy về nhà cho bảo đảm điều ước của mình. Vâng, theo họ, có con cái, có bạc tiền giàu sụ và sống lâu trăm tuổi ấy là hạnh phúc. Hơn thế nữa, cũng vì chuyện cầu mong bình an cho năm mới nên mới có đủ thứ kiêng cử ngày mừng một sao cho cả năm hanh thông, suôn sẻ, may mắn mọi điều.

Còn cá gia đình công giáo thì cầu mong gì? Chúng ta cũng cầu mong bình an đấy chứ. Nhưng, bình an cho năm mới không phải là loại bình an ảo, bình an tạm thời chóng vánh, bình an nay còn mất...nhưng phải là loại bình an đích thực, vững bền.

Ai ai cũng chúc mừng năm mới bình an, nhưng mấy ai tìm đâu ra loại bình an đích thực ấy. Các gia đình công giáo vui mừng vì bình an đích thực không bởi tiền bạc, giàu sang phú quý, hay bách niên giai lão, mà chính là được sống trong Chúa, được tin tưởng ký thác đường đời mình cho Chúa, được Chúa yêu thương quan phòng gìn giữ chăm sóc theo kế hoạch huyền nhiệm của Người. Và muốn được bình an như thế, Chúa dạy các gia đình đừng bận tâm điều gì khác, chỉ một việc duy nhất là hãy “Yêu mến Chúa Giê-su, giữ lời Chúa Giê-su dạy”. Còn hạnh phúc nào hơn, còn bình an nào bằng khi ta được Chúa Cha yêu mến và Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị trong ta. Ước gì các gia đình cầu chúc cho nhau được ơn bình an đích thực này.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi gia đình luôn yêu mến Chúa Giê-su, luôn lắng nghe và sống Lời Người dạy. Amen.

29/01 THỨ TƯ TUẦN 3 TN C

Dt 10, 11-18; Mc 4, 1-20

LẮNG NGHE VÀ SỐNG THEO LỜI CHÚA

“Ngươi gieo hạt đi gieo hạt giống”

Người đi gieo hạt là Thiên Chúa. Hạt giống là Chúa Giê-su, là Lời Người, là Tin Mừng. Mảnh đất đón nhận hạt giống là tâm hồn mỗi người. Chúa Giê-su đã giải thích dụ ngôn “người đi gieo hạt” rất rõ ràng dễ hiểu. Chúa muốn mỗi người rà soát lại tâm hồn mình xem thuộc loại mảnh đất nào khi tiếp đón Người, và hạt giống Lời Người đã biến đổi thế nào trong tâm hồn!

Có thể, tâm hồn mình đang như vệ đường. Bởi, Lời Chúa vừa được thoáng nghe, đã vội bị lãng quên, vì tâm hồn mình chẳng chút bận tâm về sự hiện diện cần thiết của Người.

Có thể, mảnh đất tâm hồn mình đầy đá sỏi. Bởi, Lời Chúa đã đến nhà, mình tỏ vẻ đón nhận mừng rỡ lắm, nhưng rồi, cố tình chẳng tin, hay cố tình nghi nan ngờ vực để khỏi phải thực hành!

Có thể, mảnh đất tâm hồn mình um tùm gai góc. Bởi, Lời Chúa đã đến nhà, mà không còn chỗ cho hạt giống Lời Chúa chen vào giữa những tham lam, những đam mê, dục vọng đời.

Ôi, những thứ phù du đang chật chội trong tâm hồn kia, có phải là bình an hạnh phúc thật, có cứu rỗi đời mình được không?

Chúa muốn tâm hồn mỗi người phải là mảnh đất tốt, mảnh đất tươi xốp những khát khao, mảnh đất sạch tinh tuyền, không sỏi đá kiêu căng, không um tùm gai góc gian tham, để hạt giống Giê-su có thể hư thối, nảy mầm và mọc lên thành cây cứu rỗi.

Ước gì mỗi người, mỗi nhà sẽ đón nhận Lời Chúa và sống theo Lời Chúa dạy. Nhiều chương trình suy niệm Lời Chúa hằng ngày, trong đó có youtube STLC TV, vẫn âm thầm gửi đến mọi nhà chút suy niệm và ý sống Lời Chúa, với ước mong Lời Chúa trở sinh hoa trái tốt lành nơi các gia đình, và gia đình bình an.

Ước gì các gia đình đón nhận Lời Chúa và sẽ chia cho nhau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, quý chuộng Lời Người, lắng nghe và thực hiện Lời Người. Amen.

30/01 MÔNG 2 TẾT *Kính nhớ Tổ Tiên, Ông Bà Cha Mẹ (1).*
Hc 44,1.10-15; Ep 6,1-4.18-23; Mc 7,1-2. 5-13a; (Mt 15,1-6).

YÊU NHAU ĐỜI NÀY, SUM HỌP ĐỜI SAU

Ngày đầu xuân thật linh thiêng, bởi phút sang trang của một chu kỳ thời gian, mỗi người nhận thêm một tuổi đời để cùng mọi người hành hương về quê hương vĩnh cửu. Một vòng thời gian đã qua đi, mà con người còn hiện hữu trên đất này, đó là hồng ân linh thiêng, quý giá. Hôm ở bệnh viện về trước tết, Bà Bảy nói với các con: “Mẹ còn được ăn tết ở trần gian này với các con, ý Chúa muốn như vậy, nhà mình cùng tạ ơn Chúa”.

Vâng, còn được có nhau, sum họp với nhau, nhìn thấy nhau, cười nói với nhau, trao cho nhau tình yêu thương và nỗi lắng lo cho nhau ở đời, quả là một hồng phúc lớn lao. Bởi, chính trong sự hiện hữu hữu hình này, nhắc nhở mỗi người, mỗi nhà về sự hiện hữu vô hình của ông bà cha mẹ và những người thân đã ra đi trước chúng ta, và còn nhắc nhở mỗi người, mỗi nhà về quê hương đích thực ở trên trời, nơi mà cả nhà phải có lòng khát khao trùng phùng sum họp, nơi cả nhà sẽ mừng xuân vĩnh cửu.

Phút sum họp cả nhà trong ngày đầu xuân trần thế, Giáo Hội mời gọi các gia đình dùng cơ hội quý giá này, để sống niềm thảo hiếu với tổ tiên, ông bà, cha mẹ, và những ân nhân xác hồn.

Ước gì cả gia đình khi tưởng nhớ người đã khuất, sẽ nhận ra sự sống ở đất này là để chuẩn bị cho ngày trở về với nguồn cội là Thiên Chúa, và canh tân đời sống nên công chính, thiện hảo.

Ước gì cả nhà nhận ra bao lầm lỗi thiếu sót khi còn sống bên nhau, và rút ra bài học phải sống yêu thương hiếu kính cách nào cho phải đạo ngay lúc này, để không chỉ nhà mình bình an hạnh phúc, mà nhà mình còn trở nên chứng tá Tin Mừng giữa đời.

Mùng hai tết, con cái biết ơn cha mẹ thì thảo kính, chăm sóc, nâng đỡ, cảm thông với cha mẹ già nua, yếu đau, lú lẫn, khó tính; anh em yêu thương cha mẹ thì đoàn kết, thương nhau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thảo kính cha mẹ, yêu thương nhau ở đời này, để được trùng phùng sum họp ở đời sau. Amen.

30/01 MÔNG 2 TẾT *Kính nhớ Tổ Tiên, Ông Bà Cha Mẹ(2).*
Hc 44,1.10-15; Ep 6,1-4.18-23; Lc 1,67-75

HIẾU KÍNH LÀ SỐNG TỐT CHO CHA MẸ VUI

"Để tỏ lòng từ bi với tổ tiên chúng ta".

“Chúa đã tỏ lòng từ bi với tổ tiên chúng ta”. Ngày mừng hai Tết ở Việt Nam, Giáo Hội mời gọi chúng ta tưởng nhớ ông bà cha mẹ, không chỉ để làm một nghĩa cử thảo hiếu của con cái, mà còn là để suy tôn những con người đã đón nhận lòng từ bi của Chúa và ban phát lòng từ bi ấy cho con cái, cho hậu duệ.

Các Ngài đã ban phát cho chúng ta một mẫu gương sống đức tin công giáo thật anh dũng, kiên cường trước bao gian nan thử thách. Một mẫu gương sáng chói. Cuộc sống đức tin được trình bày bằng một đức ái sống động, đức ái từ trong gia đình, đến cộng đoàn giáo hội và xã hội. Các gia đình công giáo của tổ tiên ta, của ông bà cha mẹ ta, đã yêu thương nhau, thuận hòa trên dưới, kính nguyện sớm hôm, tham dự thánh lễ và các sinh hoạt cộng đoàn thật sốt sắng, nhiệt tình, và nhất là tuân giữ lề luật Chúa, sống đời hôn nhân một vợ, một chồng và bền vững.

Các gia đình thời nay đang sống giữa trào lưu tục hóa, vật chất và vô thần. Bởi vậy, nếu không thức tỉnh cảnh giác nhờ tin cậy mến Chúa, thì khó tránh khỏi cách sống phản lại đức tin. Thật đáng tiếc vì nhiều gia đình phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, và phạm nhiều tội mà cha ông ta không hề dám: sống thử, phá thai, ngoại tình, ly thân, ly dị, chẳng hạn.

Ông Tư nói linh tinh: “Nếu bố mẹ còn sống, bố mẹ có vui mừng khi thấy vợ chồng con cái ly dị không? Có vui mừng khi thấy anh em trong nhà hơn thua, ganh ghét, từ nhau không? Có vui mừng khi thấy con cái đã thờ ơ việc giữ đạo, sống đạo, lại còn tin vợ thờ quấy, tin con đê, con đóm, tin bà thầy bói đầu làng kia không? Để tỏ lòng hiếu kính cha mẹ thì phải giữ đạo, phải sống đạo cho nên và anh em phải yêu thương nhau”.

Lạy Chúa, ngày mừng hai tết, xin cho các gia đình nhớ đến ông bà cha mẹ, nhớ sống đạo và nhớ yêu thương nhau. Amen.

30/01 THỨ NĂM TUẦN 3 TN C

Dt 10, 19-25, Mc 4:21-25.

KHÔNG AI NHÓT ĐƯỢC ÁNH SÁNG

“Đèn đốt lên là để đặt trên giá đèn”

Chúa Giê-su là ánh sáng của Thiên Chúa đã đến trần gian. Ánh sáng khôn ngoan soi vào nơi đại dột, mê muội. Ánh sáng Tin Mừng xua tan bóng tối sâu muện bi thương. Ánh sáng cứu rỗi giải thoát con người khỏi trầm luân trong huyết mội thẳm sâu hư thối, tăm tối. Ánh sáng của Thiên Chúa hằng sống đưa con người mang tính ất tử, vào cõi hằng sống muôn đời.

Ước gì các gia đình luôn đặt Chúa Giê-su trên giá đèn, luôn nhớ đến Lời Người là lời khôn ngoan soi dẫn cuộc đời.

Ước gì các gia đình không để Người bị lãng quên, không để Lời Người chỉ thoáng qua tai cách vô tâm vô ý, nhưng ghi nhớ Lời người trong từng giây phút sống mỗi ngày, ở bất cứ nơi đâu, trong bất kỳ công việc nào, cả hồi bình yên, cả lúc gian nan.

Ước gì không có căn nhà tâm hồn nào còn để lại những góc khuất tăm tối của lòng kiêu căng, của những thèm khát bất chính, nhưng nhờ sống theo Lời Người mà cõi lòng nên tinh tuyền, công chính và bình an sống trong vui mừng hy vọng.

Vâng, các gia đình phải đặt Chúa Giê-su vào trong khối óc, để Người hướng dẫn những nghĩ suy; đặt Người vào trong trái tim, để Người khơi dậy những thồn thức xót thương đời; đặt Người vào trong đôi bàn tay, để bàn tay không nắm giữ gì, nhưng xòe ra cho đi tất cả, cho đi đến chỉ còn tay trắng, tay trơn.

Và khi đã sống an bình hạnh phúc nhờ ánh sáng Chúa Giê-su, thì cùng hãy nhiệt thành, hiền ngang, anh dũng chiếu tỏa ánh sáng ấy vào mọi ngõ ngách trần gian, để tất cả mọi người được chung hưởng nguồn sáng cứu độ. Đừng nhót Chúa Giê-su trong nhà mình. Không ai nhót được ánh sáng. Ánh sáng phải tỏa lan. Tình yêu phải chia năm sẻ bảy. Ôn cứu độ của tất cả mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tràn ngập ánh sáng Tin Mừng Chúa Giê-su, và tỏa lan ánh sáng cứu độ cho cuộc đời. Amen.

31/01 MÔNG 3 TẾT (1)

Mt 25,14-30. Mông Ba Tết. thánh hoá công ăn việc làm.

LÀM VIỆC VÌ YÊU CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, người hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ người”

Phàm ai cũng phải tìm kiếm công việc và làm việc cho có hiệu quả, để không chỉ nuôi sống được mình, nuôi sống gia đình mình, mà còn là để giúp đỡ người khác thăng tiến cuộc sống xứng với nhân phẩm. Ai không tha thiết tìm việc làm là người lười lĩnh sống bám, vô dụng. Ai có công việc mà không tích cực làm việc là người gian ngoa sống dối. Ai làm việc mà cậy sức cậy tài của mình, không cậy sức Chúa là người kiêu căng đại dốt. Ai làm việc vì mục đích tích trữ của cải vật chất để hưởng thụ cuộc sống trần gian này là người tham lam, ảo tưởng. Ai làm việc mà không vì yêu mến gia đình, tha nhân, là người làm việc không phải để sống, mà là làm việc để chết.

Vâng, ai cũng phải làm việc, nhưng cách làm việc, mục đích làm việc, ý hướng làm việc thì hầu như khác nhau. Chúa Giê-su muốn các Ki-tô hữu hãy tích cực làm việc, nhưng không vì của ăn hay hư nát, nhưng vì cuộc sống trường sinh. Các gia đình nên bỏ đi cách làm việc lười lĩnh sống bám, gian ngoa sống dối, kiêu căng đại dốt, tham lam ảo tưởng, ích kỷ đơn độc.

Ước gì các gia đình siêng năng, chân thành, khiêm nhường, cậy trông và nhất là làm tất cả các việc vì yêu mến Chúa, vì yêu thương người, vì hạnh phúc của mọi người. Mỗi người có thể khác nhau về khả năng, về vốn liếng Chúa ban, nhưng hãy giống nhau về ý hướng và mục đích làm việc: Làm việc vì yêu Chúa, yêu người, làm việc đời này để được hạnh phúc đời sau.

Ước gì các gia đình mời Chúa cùng làm việc, từ việc nhỏ đến việc lớn, luôn kết hiệp với Chúa, từ lúc dự định công việc đến lúc thực hiện, từ khởi sự đến hoàn thành, đều nhờ bởi ơn Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn kết hiệp với Chúa, để mỗi người đều nên thánh nhờ làm việc vì yêu. Amen.

31/01 MÔNG 3 TẾT (2)

Ga 5, 16-20. Mông Ba Tết. Thánh hoá công ăn việc làm.

VIỆC PHẢI LÀM, VIỆC THÍCH LÀM

“Chúa Cha yêu Chúa Con, và bày tỏ cho Chúa Con biết mọi việc mình làm”

Chúa Giê-su không làm việc mình thích làm, nhưng Người đã hân hoan làm “việc phải làm” theo ý Chúa Cha. Người vâng phục Chúa Cha, nhưng hoàn toàn tự do, bởi lòng yêu thương của người gắn liền với mỗi công việc dù nhỏ hay lớn.

Lời Chúa ngày mừng 3 tết, mời gọi các gia đình làm tất cả các việc như là “việc phải làm” như Chúa Giê-su đã làm vì lòng yêu mến Chúa, yêu thương người. Mong đừng tìm việc mình thích làm cho thỏa mãn cái đam mê riêng tư, nhưng luôn tìm cho ra thánh ý Chúa khi làm việc để sinh ích lợi phần xác phần hồn cho mình và cho mọi người. Việc gì chẳng sinh ích lợi phần xác, phần hồn cho mình và cho người, có thể đó là việc tội lỗi!

Vâng! Mỗi người đều được gọi vào làm vườn nho của Chúa, nhưng công việc thì khác nhau, kẻ cày xới, người làm cỏ, kẻ tưới tắm, người thu hoạch. Công việc của mỗi người khác nhau nhưng tất cả cùng theo sự sắp xếp và điều khiển của chủ vườn là Thiên Chúa. Vì thế, nếu các gia đình luôn nhớ đến Chúa, luôn kết hiệp với Chúa, thì sẽ nhận ra công việc mình phải làm cho vinh danh Chúa, để sinh ích lợi phần rỗi cho mình, cho người.

Theo dòng suy tư ấy, ước gì các gia đình luôn cảm tạ Chúa vì công việc của mình, và công việc của người. Đừng nghĩ công việc của mình có giá trị hơn công việc của người, và xem thường hoặc không quý chuộng công việc của người. Giá trị công việc không phải ở chỗ lớn hay nhỏ, nhưng giá trị ở chỗ làm vì yêu mến vâng phục Chúa nhiều hay ít. Đừng làm tưởng cô bán rau, anh hủ tiếu gõ là không có giá trị bằng ông tiến sĩ, nhưng hiểu rằng ai cũng phải làm đúng việc mình phải làm để nên thánh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình dâng cho Chúa các việc phải làm trong năm mới này, và cầu xin cho đẹp ý Chúa. Amen.

31/01 MÔNG 3 TẾT (3)

Mc 4, 26-29 Mông Ba Tết. Thánh hoá công ăn việc làm.

LÀM VIỆC VÌ TIN, CẬY, MẾN CHÚA

“Ngủ i kia đã gieo hạt xuống đất, rồi đi ngủ, hạt giống mọc lên thế nào ngủ i đó cũng không hay biết”.

Chúng ta gieo hạt giống. Chúa cho mọc lên và sinh hoa kết quả. Đó phải là niềm xác của mỗi Ki-tô hữu trong công ăn việc làm. Niềm xác tín ấy biểu lộ lòng khiêm nhượng biết mình hèn mọn, nếu không nói là bất lực trước chính cuộc sống của mình. Niềm xác tín ấy còn nói lên lòng cậy trông vững vàng vào quyền năng và tình thương quan phòng của Thiên Chúa. Và cũng chính niềm xác tín mang lại cho chúng ta sự bình an thánh thiện, bởi không thể kiêu căng tự phụ lúc thành công, và cũng không u sầu thất vọng khi thất bại. Thành bại trong công ăn việc làm đều không ngoài thánh ý khôn ngoan thượng trí của Thiên Chúa. Thiên Chúa luôn ban cho chúng ta điều tốt nhất, khi ta hoàn toàn tin tưởng cậy trông nơi Người. Vì thế, kể cả điều mà lòng trí trần gian cho là thất bại, thì cũng là tình yêu vô biên của Chúa, cũng là lý do chính đáng để tạ ơn Người.

Điều quan trọng là hãy quý chuộng thời gian Chúa ban, hãy quý chuộng sức khỏe Chúa ban, và siêng năng làm việc. Đừng phung phí thời gian, sức khỏe Chúa ban vào những việc vô bổ, những việc không sinh ích lợi gì cho phần rỗi đời đời của chính mình và của tha nhân, nhất là đừng phung phí thời gian tiền bạc vào những việc bất chính, tội lỗi. Nếu người còn trẻ, còn khỏe, có việc của người trẻ khỏe là kiếm cái ăn cái sống cho mình và cho gia đình, thì người già cả yếu đau cũng có việc, đó là luôn nhớ đến Chúa, luôn kết hiệp với Chúa trong tâm tình tạ ơn cho mình và xin ơn cho người, cho con cái... Bao lâu còn sống trên đời, bấy lâu còn việc, việc của Đức Tin, Đức Cậy và Đức Mến.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình xác tín Chúa luôn yêu thương quan phòng, để tất cả sẽ làm việc vì tin, cậy, mến Chúa, làm việc vì yêu thương nhau, và vì yêu thương hết mọi người. Amen.

31/01 THỨ SÁU TUẦN 3 TN C

Dt 10, 32-39; Mc 4, 26-34

KHÍCH LỆ NHAU LÀM VIỆC LÀNH

“Ngủ i kia đã gieo hạt xuống đất, rồi đi ngủ, hạt giống mọc lên thế nào ngủ i đó cũng không hay biết”

Sống đời sông Ki-tô hữu là phải làm tròn thánh ý Chúa: kính mến Chúa trên hết mọi sự, yêu thương người như Chúa yêu.

Nói thế nghe thật dễ dàng, nhưng không đơn giản, bởi vì mưu ma chước quỷ vẫn xúi giục ta mất kiên nhẫn, nản lòng bỏ cuộc.

Thánh Phao-lô khuyên: “Anh em cần phải kiên nhẫn, để khi làm tròn thánh ý Chúa, anh em được lãnh nhận điều Chúa hứa”

Điều Chúa hứa là Nước Thiên Chúa, là cuộc sống mai hậu vững bền trong Thiên Chúa. Thánh vịnh 36 có câu: “Hãy trông cậy Chúa và hãy làm lành, để được cư ngụ trong đất nước, thọ hưởng an ninh”. “Người hiền được Chúa ban ơn cứu độ”.

Và Chúa Giê-su mời gọi các gia đình hãy tin cậy mến Chúa và trở sinh hoa trái: “Nước Thiên Chúa giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được”.

Ước gì các gia đình luôn nhớ lòng yêu của Chúa vô cùng, và điều đẹp lòng Chúa nhất là mỗi người, mỗi nhà luôn tin tưởng, kính mến Chúa, luôn kiên trì trông cậy kêu xin Người, luôn yêu mến Người, và vì yêu mến Người, luôn sốt sắng việc thi hành việc bác ái, việc lành, việc làm ơn làm phúc cho người.

Ước gì các gia đình bắt đầu cuộc sống Tin, Cây, Mến ngay trong nhà mình, để đời sống mến Chúa yêu người trong nhà mình sẽ nên lời chứng sống động cho mọi người. Cha mẹ tập cho con cái sống bác ái, cho đi, chia sẻ, chứ không tập tính ích kỷ, kiêu căng. Người trong nhà nhắc nhở và khích lệ nhau làm việc lành, đừng cản trở. Gieo yêu thương sẽ gặt yêu thương.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình kiên trì sống tin cậy mến Chúa, và yêu thương hết mọi người, không phút ngại. Amen.

LỜI DẪN BÀI HÁT MỘT MÁI NHÀ

Mái nhà là mái ấm. Ấm tình Chúa. Ấm tình mẹ cha. Ấm tình ông bà con cháu. Ấm tình đê huynh cùng dòng máu. Ấm tình gia tộc, ấm tình thiêng liêng. Ấm tình làng xóm láng giềng. Ấm tình thân hữu, tình bạn hiền tương thân tương ái. Ấm tình quê hương, ấm tình đồng loại. Ấm một mùa người trần gian đẹp mãi. Ấm trong tình Chúa đến vạn đại thiên thu.

Vâng, tháng 1 của năm mới, năm thánh “những người hành hương của hy vọng”, sẽ khởi đi từ tình yêu của cha mẹ, của gia đình. Ước gì mọi người sẽ hát lên câu tạ ơn Chúa:

“Chúa cho con một mái nhà, ấm tình mẹ, ấm tình cha” để luôn nhớ rằng:

-Mẹ là dòng sông sữa ngon, dưỡng nuôi con trọn kiếp người, sữa ngọt nhờ cha gắng công, sớm khuya ra ruộng lên rừng.

-Mẹ là lời ru thiết tha giữa đêm mưa lạnh gió lùa, canh chầy nhịp theo võng đưa, có cha yêu cùng ơi à”

“Chúa cho con một mái nhà, ấm tình mẹ, ấm tình cha” cũng là lời loan báo Tin Mừng tình yêu của Thiên Chúa cho mọi người.

Ước gì mỗi người sẽ cùng nối tiếp công trình tình yêu vĩ đại của Thiên Chúa nơi các gia đình, qua việc cùng nhau hành hương trong niềm hy vọng vào một trời mới, đất mới, để gia đình mình cùng tất cả các gia đình sum họp trong cõi sống bình an hạnh phúc vĩnh cửu là Nước Thiên Chúa hằng sống muôn đời.

MỘT MÁI NHÀ

ST : PM CAO HUY HOÀNG

TB : KIM THƯ

MỞ: Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

PK1. Mẹ là dòng sông sữa ngon, dưỡng nuôi con trọn kiếp người, sữa ngọt nhờ cha gắng công, sớm khuya ra ruộng lên rừng. Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

PK2. Mẹ là lời ru thiết tha, giữa đêm mưa lạnh gió lùa. Canh chày nhịp theo văng đưa, có cha yêu cùng ơi à. Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

ĐK: Xin Chúa thương đời mẹ, một đời vì yêu thiết tha. Xin Chúa thương đời cha, tàn tạ theo tháng theo ngày. Đoàn con nay xin Chúa, chúc lành cho mẹ cha. Sống yên vui chan hòa, tình yêu Chúa luôn đậm đà.

PK3. Mẹ là vàng trắng sáng soi, thắp đêm con học chữ tình. Mắt nhìn nụ cười thắm xinh, bóng cha trong con in hình. Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

PK4. Mẹ là lời kinh khúc ca, lười con vang lời cảm tạ, Chúa đã vì yêu thiết tha, nối tim cha hòa tim mẹ. Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha

ĐK: Xin Chúa thương đời mẹ, một đời vì yêu thiết tha. Xin Chúa thương đời cha, tàn tạ theo tháng theo ngày. Đoàn con nay xin Chúa, chúc lành cho mẹ cha. Sống yên vui chan hòa, tình yêu Chúa luôn đậm đà.

PK5. Mẹ là hạt sương sớm mai, có kim cương nào sánh bằng, dẫu rằng hạt sương chóng phai, Chúa yêu cha đã ban tặng. Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

ĐK: Xin Chúa thương đời mẹ, một đời vì yêu thiết tha. Xin Chúa thương đời cha, tàn tạ theo tháng theo ngày. Đoàn con nay xin Chúa, chúc lành cho mẹ cha. Sống yên vui chan hòa, tình yêu Chúa luôn đậm đà.

ĐỀ KẾT: Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.
Chúa cho con một mái nhà ấm tình mẹ, ấm tình cha.

LỜI DẪN BÀI HÁT DÂNG GIA ĐÌNH CHO ĐỨC MẸ

Những ngày cuối năm, nghe như có điều gì huyền nhiệm lạ. Huyền nhiệm lạ không phải bởi bên ngoài kia cây đương thay lá đón mùa xuân sang. Huyền nhiệm lạ không phải bởi lòng người lao xao những tờ tiền lỗ lã, những công trình thành bại, hay còn lại những khát vọng dở dang. Huyền nhiệm lạ cũng không phải bởi những khát vọng một năm mới huy hoàng. Nhưng huyền nhiệm lạ bởi tình gia đình huyền nhiệm lắm.

Những ngày cuối năm, lòng ai cũng rộn ràng trở về mái ấm, bên ông bà bên cha mẹ yêu thương, cùng tưởng nhớ, cùng nghi ngút nén hương, dâng kính người đã non đoài xa khuất. Cùng cất lên lời tạ ơn câu vinh chúc, tình Chúa muôn đời vẫn mãi bao la. Ngợi khen Chúa Giê-su lòng thương xót hải hà, kính mừng Mẹ Maria, mừng Thánh Giuse công chính. Cả nhà xin tôn vinh thành tín, noi gương thánh gia hiếu kính trọn niềm...

Vâng! Huyền nhiệm lạ mỗi tình gia đình. Ước gì các gia đình cùng dâng cả nhà mình cho Mẹ, và nhờ Mẹ chuyển cầu lên Chúa, xin muôn ơn bình an hạnh phúc trong năm hồng ân, năm hy vọng này.

DÂNG GIA ĐÌNH CHO ĐỨC MẸ

ST: PM Cao Huy Hoàng

TB: Ca sĩ Việt Tuấn và Uyên Di

pk1. Con xin dâng cho Mẹ người bạn đời của con, là người vợ sắt son đã cùng con những mùa lam lũ. Con xin dâng cho Mẹ người vợ hiền thủy chung, đã giúp con chu toàn nhiệm vụ làm cha làm chồng.

ĐK Con xin dâng cho Mẹ, này đoàn con cái thơ ngây, anh em vui sum vầy tình yêu êm đềm hạnh phúc. Con xin dâng cho Mẹ

cuộc đời nhiều nổi跌宕 cay, xin muôn ơn nơi Mẹ nhà con ấm êm đêm ngày.

pk2. Con xin dâng cho Mẹ người bạn đời của con, là người chồng mến thương đã cùng con những tháng ngày sương gió. Con xin dâng cho Mẹ người chồng đầy đức tin, đã biết thương yêu vợ cùng vợ niềm vui làm mẹ.

pk3. Con xin dâng cho Mẹ đầy tuổi thơ thủy tinh, dâng đàn con rất xinh biết thành tâm vững lòng tôn kính. Con xin dâng cho Mẹ đầy tuổi hoa tuyết trinh, biết mến yêu chân thành thuận hòa bài ca hòa bình.

CON CHỮ

“Ngôi L i đã hóa thành nhục thể, và đã cư ngụ giữa chúng ta” (Ga 1, 14)

cảm ơn em những dòng thơ lãng mạn
viết cho trần gian vạn khối chân tình
tự trong đáy tim, trong cõi lòng mình
dòng thơ ấy như hiện linh thanh ý

cảm ơn em những niềm riêng cất kỹ
gói chữ tình trong lao lý đau thương
đêm nín sâu những khao khát đòi thường
một góc nhỏ ấm mùi hương thiền viện

cảm ơn em con chữ nào lúng liếng
thoáng một ánh nhìn, thánh thiện đơn sơ
chẳng hỏi em thành thực hay giả vờ
cứ thấy chữ là thấy thơ màu nhiệm

cảm ơn em những dòng tình quý hiếm
của trái tim luôn tìm kiếm tình yêu
nhịp đập vẫn rung, nhịp nghĩ vẫn đều
chưa lỗi nhịp một đời yêu tất tả

cảm ơn em con chữ nào vội vã
bước ra khỏi lòng dẫu ngã dẫu nghiêng
để sẻ chia những lẽ kín niềm riêng
thai nghén đủ, giờ khai hoa nở nhụy

cảm ơn em đã chu toàn thiên ý
con chữ tình hương vị của trời cao
đã thoát thai trong đêm lạnh đầy sao
lãng mạn lắm, mối tình nào sánh ví...

ả giang hồ

AI ĐI VỀ PHÍA NHÀ MÌNH

“Ngủ i đã đến nhà mình, nhưng ngủ i nhà chẳng chịu đón nhận”
(Ga 1, 11)

Ai đi về phía nhà mình
Người quen, người lạ, người tình, người dung?
Mà hoa lá bỗng ngập ngừng
Mây xôn xao gió chín từng băng khuâng

Trăng sao đứng lặng tàn ngàn
Sương đêm vỡ hạt hóa thân mưa hồng
Bầu trời chẳngặng đặng thình không
Thiên hà máy động một vòng nghinh vương

Còn em say mộng tầm thường
Giả vờ bất giác mười phương vô tình
Không nghe khao khát lòng mình
Chẳng màng vũ trụ đẹp xinh bất ngờ

Bởi vì một mối tình thơ
Đơn phương nở nhụy bên bờ trần gian
Nghìn thu đã nhận phụ phàng
Thêm nghìn thu nữa, trót mang, cũng đành

Trời ơi! Trời quá chân thành
Còn em chẳng hiểu ngọn ngành tình yêu
Em xin đứng lặng bên chiều
Cảm ơn Trời đã đến liêu... nhà em!

Chút tình dẫu có hom hem
Xin Trời vui nhận thôi đêm lạnh lòng

Ba Chuông

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>
hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

PM. CAO HUY HOÀNG

THÁNG 01-2025

0989774007

pmcaohuyhoang@yahoo.com

pmcaohuyhoang@gmail.com